

Η ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ

Σ. Σ. Χαρκιανάκης
Ἡ δομὴ τῶν κρυστάλλων

Πρώτη ἔκδοση, Ἀθήνα 2001

ISBN 960-353-088-3

© Σ. Σ. Χαρκιανάκης

Στοιχειοθεσία καὶ ἐκτύπωση:
Τυπογραφικὸ ἐργαστήρι «Δόμος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ

Μαυρομιγάλη 16, 106 80 Ἀθήνα, Τηλ. 360 55 32, Fax 36 37 304
Καστριτσίου 10, 546 23 Θεσσαλονίκη, Τηλ. 240 431, Fax 287 622

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

ΠΡΟΧΟΡΟΣ Α.Ε., Σταδίου 44, 105 59 Ἀθήνα
Τηλ. 32 15 561, Fax 32 19 757

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

Η ΔΟΜΗ
ΤΩΝ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χώμα και στάχτη*, Ἀθήνα 1978.
Παραλήρημα τοῦ Νότου, Ἀθήνα 1979.
Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, Ἀθήνα 1980.
Εἰς ὧτα ἀκουόντων, Ἀθήνα 1981.
Ἀπαράκλητοι καιροί, Ἀθήνα 1982.
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, Ἀθήνα 1983.
Τροπικά ἰδιόμελα, Θεσσαλονίκη 1984.
Μεροληψίες, Θεσσαλονίκη 1985.
Ἐν γῆ ἀλλοτρία, I (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1985.
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, Θεσσαλονίκη 1986.
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, Θεσσαλονίκη 1987.
Χέρια σκιᾶς, Θεσσαλονίκη 1988.
Διάκριση πνευμάτων, Θεσσαλονίκη 1989.
Νοσταλγία παραμέτρων, Ἀθήνα 1990.
Ἐν γῆ ἀλλοτρία, II (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1990.
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, Ἀθήνα 1991.
Στὴν δοκιμὴ τοῦ φέγγους, Ἀθήνα 1992.
Σπασμένοι συνειρμοί, Ἀθήνα 1993.
Ὑγρά τοπία, Ἀθήνα 1994.
Τεφρὲς ἀκτῆς, Ἀθήνα 1995.
Ἐν γῆ ἀλλοτρία, III (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1996.
Τὸ ἄλγος τῆς παρρησίας, Ἀθήνα 1996.
Μετρητὲς ἀλγηδόνες, Ἀθήνα 1997.
Ἐπιφυλάξεις, Ἀθήνα 1998.
Λιτανεῖα χρωμάτων, Ἀθήνα 1999.
Ὅμβρια ὕδατα, Ἀθήνα 2000.

*Δέν είναι σώματα πού κινούνται, ἀλλά κινήσεις
πού κρυσταλλώνονται σέ μορφές.*

R. Garaudy

ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΟΥΤΟΠΙΕΣ

Ὁ χρόνος, ἄκου πού σοῦ λέω, δέν κυλᾶ
μήτε κᾶν κινεῖται
γιά τόν ἀπλούστατο λόγο ὅτι δέν ὑπάρχει.
Τ' ἀστέρια ὅμως πού περιστρέφονται
ἀκαταπαύστως
ὡς τήν ὀριστική τους θανή
ἐκπέμπουν φῶς ἢ δανείζονται φῶς
ρυθμίζοντας τίς ἐποχές
κι ἀνοιγοκλείνοντας τὰ βλέφαρα
σέ μέρα καί νύχτα.

Sydney-Brighton Le Sands 2-1-2000

ΣΥΝΕΧΕΣ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ

Ἐδῶ πού φθάσαμε δὲν χρειάζομαστε πιά
πλήρεις προτάσεις.

Καθένας ὑποψιασμένος ἀρκούντως
μπορεῖ ν' ἀρκεσθεῖ

στὸν ἀπλὸ ὑπαινιγμὸ
γιὰ νὰ ἐπανεκτιμήσει τὸ παρελθόν
νὰ μαντέψει τὸ μέλλον.

Τώρα τὸ ὑποκείμενο δὲν ὑποτάσσεται
σὰν πρῶτα

στὴν πειθαρχία πού μᾶς δίδαξε
τὸ Συντακτικό.

Τὸ ἀντικείμενο δὲν εἶναι σαφές
τούλάχιστον σὲ βαθμὸ νὰ τὸ διακρίνουμε
πρὸς ἀποφυγὴν ἐπικινδύνου συγχύσεως.

Καὶ τὸ ρῆμα δὲν κλίνεται πιά
σὲ καμμιά φωνή
συνεχῆς ἀπαρέμφατο.

Sydney-Brighton Le Sands 4-1-2000

ΤΟ ΑΝΑΦΑΙΡΕΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ

Κλαδί σπασμένο από τὸν ἄνεμο
δὲν ἔχει πιά τὴν δύναμη ν' ἀντισταθεῖ.
Ἔχει ὅμως τώρα τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα
νὰ διαμαρτύρεται στὸν αἰῶνα.

Cairns (Trinity Beach) 15-1-2000

ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΤΕΓΗ ΠΕΡΙΣΠΙΩΜΕΝΗΣ

Σώματα πού δὲν ξέρουν πιά πῶς ν' ἀγαπήσουν
Σεφέρης

Τὸ ραγισμένο κρύσταλλο
ἄψυχο τραῦμα
ἀλληγορεῖ κατανύσσοντας
ἀλλὰ δὲν ἀπειλεῖ.
Ἐκεῖ πού ἡ συμφορὰ κορυφώθηκε
σὲ ὀλοκαύτωμα
καὶ τὸ ρῆμα ἠρέμησε
ὑπὸ τὴν στέγη περισπωμένης
κυοφορεῖται ὡς λέων κοιμώμενος
ἢ ἄλλη ζωή.

Sydney-Brighton Le Sands 22-1-2000

Η ΣΚΑΛΑ

Δέν εἶναι ἀπλῶς μιὰ μεθοδεῖα
γιὰ ν' ἀνεβαίνει ὁ χαμηλὸς ψηλότερα
σὰν τὸν Ζακχαῖο τῆς συκομορέας.
Εἶναι ἀνυποψίαστο σύμβολο ἤθους
    ποῦ κρύβει χίλιες ἀρετὲς
    κι ἄς μὴν ὀνομάζει καμμία.
Κρατεῖ ἀδιάσπαστη τὴ συνέχεια
    τοῦ πάνω καὶ κάτω
διευκολύνοντας τὴν κίνηση ἀδιακρίτως
    κατὰ τὴν Ἡρακλείτεια ταυτότητα.
Ἐψώνει τὸ ἐπίπεδο εὐρύνοντας
    τὸν ὀρίζοντα
προκαλεῖ μονίμως τὸν ἀντίλογο
    στὴν βαρύτητα
γίνεται ὄχι μόνο τὸ μέσο τοῦ ὕψους
ἀναγνωρίζεται ἡ ἴδια ὡς ἡ κορύφωση
    τὸ ὕψιστο ὄριο
    ἡ κλίμαξ, ὁ κολοφών.

Sydney-Brighton Le Sands 25-1-2000

ΤΑ ΚΟΥΡΕΛΙΑ

Ἔχουν μιὰ περίεργη δύναμη τὰ κουρέλια
ιδίως ὅταν ἀκόμη στεγάζουν
ἀνθρώπινο σῶμα
καὶ λειτουργοῦν ὡς σημαία ναυαγοῦ
ποὺ τὸ θεωρεῖ ἀναξιοπρεπὲς νὰ μιλήσει
γιὰ προσωπικὲς περιπέτειες.
Ἄντὶ νὰ συγκαλύπτουν τὴν γύμνια
ἀποκαλύπτουν τὸ πρόσωπο
τὰ φθαρμένα ροῦχα
τὸ ξεθωριασμένο πουκάμισο.

Sydney-Redfern 27-1-2000

Η ΓΛΩΣΣΑ ΠΟΥ ΑΠΟ ΚΑΙΡΟ ΜΙΛΟΥΜΕ

Δέν πρόκειται πιά νά τò γευθοῦμε
τò δέος ἀπò τò ἀβυσσαλέο σκοτάδι
τοῦ μυστηρίου τῆς ἀμαρτίας
ἀνεξιχνίαστης ὅσο κι ἡ χάρη
ποῦ ἀντιπαρέρχεται τὴν ἀρετὴ
ὡς τὴν Δευτέρα Παρουσία.

Ἡ γλώσσα ποῦ ἀπò καιρò μιλοῦμε
πρωτόγονο λεξιλόγιο βουβῶν
βασίζεται μονάχα σὲ ἀριθμοὺς
καὶ μάλιστα σπανίως ἀρτίους
γι' αὐτò δὲν ἐνοχλεῖ πιά γενικῶς
ἡ ἀρρυθμία.

Sydney-Melbourne 29-1-2000

ΑΘΩΕΣ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Σκιά είναι ἡ ἀνάμνηση
τῆς προηγούμενης νύχτας
Βασ. Ἀλεξάκης

“Ὅπως καὶ νὰ τὸ δεῖς εἶναι μεγάλη αἰσιοδοξία
τὸ νὰ διαβάζεις τὴ σκιά σὰν ἀνάμνηση
σκοτάδι ἀκίνδυνο ποὺ δὲν θὰ μποροῦσε πιά
νὰ σὲ ἀπειλήσει ἐκ τοῦ συστάδην.

Ἄν τὸ ξανασκεφθεῖς ώριμότερα
ἀσφαλῶς θὰ δεῖς
πόσο κοντὰ μπορεῖ νὰ βρίσκεται ἀκόμη
ἢ προηγούμενη νύχτα
ώστε νὰ μὴν πλανᾶσαι πιστεύοντας πῶς τὸ σκοτάδι
μπορεῖ ν’ ἀλλάξει φύση τόσο γρήγορα.

“Ὅσοι ἐκ τῶν πραγμάτων βρέθηκαν
στὴν ἀνάγκη
νὰ περπατήσουν στὶς σκιές
μπόρεσαν ἀνευδοίαστα νὰ ὁμολογήσουν
πῶς πουθενὰ δὲν συνάντησαν σκοτάδι ἀσώματο
ἐνῶ συχνὰ οἱ ἀναμνήσεις ἐκφυλίζονται
σὲ ψευδαισθήσεις.

Melbourne-Sydney 2-2-2000

ΕΔΑΦΙΚΗ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ

Ἔρωτας εἶναι νὰ ἐρωτᾷς τὸν πρῶτο τυχόντα
γιὰ τὸ χαμένο μισὸ τοῦ ἑαυτοῦ σου
σὰν τὴν Γοργόνα πού ποτέ δὲν παρα-
δέχτηκε
τὸν θάνατο τοῦ Μεγαλέξανδρου.

Δὲν θὰ σοῦ ποῦνε πάντα τὴν ἀλήθεια
κι ἂν δὲν ἀντέχεις στὴν ἀναμονή
ἀκόμη καὶ στὴ διάψευση ἐλπίδων
γνώριζε πῶς θὰ κινδυνέψεις πιὸ πολὺ
ἀπ' τὸν Ὀδυσσεά
καθὼς ἐσύ δὲν θὰ ἔχεις κρατούμενο
ὀλόκληρη τὴν Ἰθάκη.

Sydney-Brighton Le Sands 4-2-2000

ΤΑ ΣΥΝ ΚΑΙ ΠΛΗΝ ΤΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ

Κάθε ανάγνωση μιὰ δεύτερη γραφή
ώστε κανείς νὰ μὴ διεκδικεῖ μονομερῶς
ὀλόκληρη τὴν μερίδα πού τοῦ ἔλαχε
ἀπὸ πηγὴ ὀριζόντιο ἢ κατακόρυφο.
Πῶς νὰ λησμονήσει ὁ προνομιῦχος πῶς
τὴν ἴδια ὥρα
ἄπειρα πλήθη λιμώττοντα καὶ στὶς πέντε ἡπείρους
εἶχανε κάθε δίκιο νὰ καταριοῦνται
ὁμοθυμαδὸν
τὶς μεροληψίες τοῦ Ἀλφαβήτου!

Sydney-Brighton Le Sands 5-2-2000

ΕΣΧΑΤΟΙ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΙ

«Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς
κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς.»
(Β' Κορ. 6,1)

Γιατί μακροβιότερα ἀπὸ ἡμᾶς
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μας;
Αὐτὰ ἦταν ὁ ὕψιστος προορισμός;
ἢ μόνο τὰ σημεῖα ἐπαφῆς
μὲ τοὺς ἐπερχομένους;

Sydney (St. Vincent's Pr. Hospital) 7-2-2000

ΙΕΡΟΣΥΛΙΕΣ

Νὰ προσπεράσεις ἄνθρωπο
χωρὶς νὰ χαιρετίσεις
εἶναι σὰν ν' ἀντίκρυσες εἰκόνημα
καὶ δὲν προσκύνησες!

Sydney-Brighton Le Sands 9-2-2000

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ

Δέν εἶναι οἱ φθαρμένες ὄψεις
    μέ τήν ἀπέραντη σιωπή
μήτε οἱ χορταριασμένες χαραμάδες
    μέ τὸ ἀντιφατικὸ πένθος
    πού κάνουν καταφυκτικὰ τὰ ἐρείπια.
Εἶναι ἡ ἀπόσταση τοῦ χρόνου
    ἡλικία δίσεκτη
ἀπὸ τότε πού στέκουν στὸν ἥλιο καὶ τὴ βροχὴ
    κάνοντας τ' ὄνομά σου
    πιὸ γνῶστὸ στοὺς κύκλους.

Sydney-Brighton Le Sands 10-2-2000

ΑΝΕΥΛΑΒΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Θά 'τανε, Κύριε, βλάσφημο
νά διαψεύσουμε τόν λόγο Σου
πώς μόνο τὰ ἐξερχόμενα βλάπτουν
τόν ἄνθρωπο.

“Ομως ἀρχίζει κανείς νά μετᾶ
καί τὸ τί βάζει στό στόμα
ἀπ' τή στιγμή πού καλεῖται ὁ γιατρός
νά πολεμήσει ἐν ὀνόματι τῆς ζωῆς
χοληστερίνη καί ζάχαρο.

Καί τὸ αἷμα δυστυχῶς ἐπιμένει
μέ χρῶμα ἀναλλοίωτο
νά ὑποκρίνεται Ἐνοιξη
σέ προχωρημένο χειμῶνα.

· Sydney-Brighton Le Sands 12-2-2000

ΤΟ ΧΕΡΙ

*Η στιγμή που τὸ χέρι μου τραγουδάει
ἀπὸ μόνο του.*

H. Matisse

Κεῖνος πὸν δὲν ἐγύμνασε τὸ χέρι
σὲ κινήσεις ἀσώματες
νὰ παίξει χαρτιά μετὰ τὸν θάνατο
καὶ συνεχῶς νὰ τὸν κλέβει
θὰ πεῖ πὸς δὲν γνώρισε τὴ διαφορά
ἀπὸ τὴν ὀριζόντιο στὴν κατακόρυφο
ἄθλος πὸν ἀπελευθέρωσε
ὅλες τὶς γλῶσσες.

Sydney-Brighton Le Sands 16-2-2000

ΘΕΜΑΤΑ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑΣ

Τὸ ξέρω, δὲν θὰ μὲ πιστεύσετε
ὅμως ὁ ἦχος βγαίνει ἀπὸ τὸ χῶμα
ὅπως ἡ ζέστη ἀπ' τὴ φωτιά
ἡ λάμψη ἀπὸ τὴ φλόγα.

Sydney-Brighton Le Sands 18-2-2000

ΑΛΑΤΙ ΚΑΙ ΠΙΠΕΡΙ

Ποίηση, κύριοι, δὲν γίνεται
σὲ ξένη γλῶσσα·
ἐδῶ οἱ λέξεις εἶναι γεύσεις
ὄχι νοήματα.
Ἄλλοίμονο ἂν μείνει ἀπέξω ἡ καρδιά
ἄλατι καὶ πιπέρι τοῦ μαγικοῦ μας κόσμου.

Sydney-Brighton Le Sands 24-2-2000

ΣΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΓΡΙΦΟΥ

Κείμενο δυσανάγνωστο στα ὅρια τοῦ γρίφου
ἡ γλῶσσα κάθε ὑποκειμένου
πού νόμισες ἀντικείμενο
τολμώντας μάλιστα νά τήν μεταφράσεις
σέ κώδικες ἀντικειμενικούς.

Ὁ Μωϋσῆς μάς διδάσκει ὅπως κι ὁ Ἡράκλειτος
πόσο ρευστός ὁ κόσμος τῶν κτιστῶν
πού δέν ἀντι-στέκεται
δέν κωδικοποιεῖται,
γιατί ἡ ὑπαρξή ἐξ ὀρισμοῦ ὑφί-σταται
κατά τὸ μέτρο πού ἔμαθε
νά ὑπό-κειται.

Ὅ,τι μετέχει στή ζωὴ μένει ἀνοιχτὸ
σέ πάνδημο διάλογο
ἄρα ὑπόκειται συνεχῶς
σέ ἀμφι-σβήτηση.

Ὅ,τι ἀντι-στέκεται εἶναι ἄρνηση
δηλαδή ἀντίρρηση
κι ἔχει ἤδη ἀπομονωθεῖ
στήν ἐρημιὰ τοῦ θανάτου.

Sydney-Brighton Le Sands 26-2-2000

ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΚΑΣΜΑΤΑ

Ἀκόμα λίγο καὶ θὰ φαίνεται τὸ Centre Point
τοῦ Sydney
μὲ τὰ παρακείμενα κτίρια
σὰν τροῦλος τῆς Ἁγιά Σοφιάς
καθὼς καὶ οἱ προτεταμένοι γερανοὶ τοῦ Port Melbourne
γίγαντες ἔφιπποι πού νυχθημερὸν ἐγγυῶνται
τὴν εἰρήνη σ' ὀλόκληρη τὴ Βικτώρια.

Sydney-Brighton Le Sands 26-2-2000

ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ ΑΚΤΙΝΩΤΗ

Κανένα όνομα δέν εἶναι πλήρες
ἂν δέν ἔχει συνώνυμο.
"Όλος ὁ κόσμος εἶναι ἓνα ἄθος
στήμονας-πέταλα-σέπαλα
συμμετρία ἀκτινωτή.

Sydney-Brighton Le Sands 26-2-2000

ΤΑ ΑΙΩΝΙΩΣ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΑ

«Μακάριοι οί πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.»

(Ματθ. 5,4)

Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει δυτικά
γιὰ κείνους πὸν πενθοῦνε·
καὶ πῶς νὰ μὴν πενθεῖς ὅταν γνωρίζεις
ὅτι ὁ κόσμος κεῖται ἐν τῷ πονηρῷ;
Ἡ ἀνατροπὴ πὸν φοβόμασταν
δὲν εἶναι πιά συμφορὰ
τώρα τὴν χαιρετίζουμε
ὡς πρόκληση ἀνορθώσεως
ὅμως χωρὶς νὰ ἀποκλείουμε κι ἐδῶ
τὰ αἰωνίως ἀπρόβλεπτα.

Sydney-Brighton Le Sands 2-3-2000

Η ΩΡΑ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ

Ἐμεῖς μποροῦμε καὶ νὰ ποῦμε
πὼς ὁ θάνατος εἶν' ἄλλη ζωὴ, πιὸ ἐνδοξη.
Ζ. Καρέλλη

Ἡ νύχτα προχωρεῖ μὲ παπούτσια
λαστιχένια
ἀδιάφορο ἂν εἶναι ντάλα μεσημέρι
ἢ πυκνὸ σκοτάδι
δὲν μᾶς παρηγοροῦν πιά λόγια μα-
σημένα
γιὰ τὸν ἀπάνω κόσμο
μήτε γιὰ τὸν Ἄδη.
Τὰ βήματά μας τώρα μετρημένα
ἤδη δροσίζονται στὶς διεξόδους τῶν ὑδάτων
ἀνειμένες χεῖρες καὶ γόνατα παραλελυμένα
σημαίνουνε τὴν ὥρα τῶν ἐσχάτων.

Sydney-Brighton Le Sands 8-3-2000

AVE NOVA CREATURA

«Ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ.»
(ᾠσμα ᾠμάτων 2,5)

Τὰ χέρια σου λευκὰ σὰν περιστέρια
ξόρκισαν τὰ κοράκια τῆς Κασσάνδρας
στῆς νέας ἡμέρας τὸ λυκαυγές.

Χαῖρε λοιπὸν ψυχὴ
ἐκουσίως ταπεινωθεῖσα
ἐνδόξως θλιμμένη βασίλισσα.

Sydney-Brighton Le Sands 11-3-2000

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ

Γιὰ τὸ σπασμένο φτερό τοῦ γλάρου
δὲν ἐνοχλήθηκε κανεὶς
μήτε γιὰ τὸν ἰστό τῆς ἀράχνης
ποῦ ξέσκισε ὁ ἄνεμος
ἀδιαφορώντας γιὰ τὸν σιωπηρὸ μόχθο
ἢ τὴν προαιωνίως εὐαίσθητη
ἰσορροπία τοῦ τοπίου.

Εἶναι ἀρκετὴ ἡ ἀπουσία
ἔναρθρου λόγου
γιὰ ν' ἀγνοήσεις τὸν ἀκρωτηριασμό
στὴν ἄμεση προέκταση τοῦ σώματός σου;
Ποιὸς ἐπὶ τέλους μετρᾷ τὴν ἀπόσταση;
Μήπως θὰ πρέπει νὰ ξαναρωτήσουμε
«καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον»;

Sydney-Brighton Le Sands 18-3-2000

ΠΡΟ-ΜΥΘΙΟ

Τὰ λόγια μόνο φλοιὸς
ὁ καρπὸς σιωπῆ
ἀνερμήνευτο θάμβος ὁ λόγος.

Sydney-Brighton Le Sands 22-3-2000

ΔΙΚΑ ΜΟΥ ΉΤΑΝ ΤΑ ΒΗΜΑΤΑ

Τί 'τανε πάλι τοῦτο νά μέ συγκινήσουν
τά βήματά του
κι ἄς μὴν ἤξερα ποῦ τὸν ὀδηγοῦν
τά βήματα τοῦ ἄγνωστου πού περπατοῦσε
πρὶν ἀπὸ μένα δίχως νά μέ βλέπει
καὶ τοῦ μετροῦσα τίς πατημασιές καὶ τὸν ρυθμὸ
θέλοντας νά μαντέψω ἀπ' τὸ κύρτωμα τῶν ὤμων
κι ἀπὸ τὸ τόξο πού διέγραφε σὰν ἐκκρεμές
κάθε του χέρι
πόσο κουράγιο ὑπῆρχε ἀκόμη γιὰ ζωὴ
σ' αὐτὸ τὸ σῶμα
πράγματα πού δὲν κρύβονται ὅταν κανεὶς
βαδίζει ἀνυποψίαστος στὸ δρόμο.
Τὸ σούρουπο ἀρκετὰ προχωρημένο
δὲν ἄφηγε νά δῶ ἂν ἦταν ἄνδρας ἢ γυναίκα
μήτε νά ὑπολογίσω κὰν κατὰ προσέγγιση
τὴν ἡλικία.
Ἔτσι τὸ μόνο πού 'μενε νά λογαριάσω
ἦταν ὡς πότε θά 'χε τὸ προνόμιο
νά περπατεῖ
καὶ τότε μόνο μπόρεσα νά καταλάβω
πὼς ρώταγα γιὰ βήματα δικά μου.

Sydney-Brighton Le Sands 23-3-2000

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

Ἕγμνος ἅπας ἠττάται...
(Ἀκάθιστος Ἕγμνος)

Δέν εἶναι φλύαρος
μήτε ἐπανάρχεται μέ στίχους
ἀπό ματαιοδοξία.
Ἄλλ' ὅταν συνεχίζεται τὸ θαῦμα
κι ὁ ὕμνος δέν τοῦ βγαίνει ποτέ ἀνάλογος
τῆς εὐγνωμοσύνης
πῶς νὰ σωπάσει;
Σταμάτησε ποτέ ὁ τζιτζικας
ἢ τὸ τριζόνι;
Ὁρες νὰ φυλακίσουμε τὸ γρασίδι
νὰ μὴ χλευάζει τίς συμμετρίες
τῆς στατιστικῆς!

Sydney-Brighton Le Sands 26-3-2000

ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ

Βάλε τὸ αὐτί σου στὸ χῶμα, παρθένα,
κι ἄκου τοὺς τοίχους νὰ βογγᾶνε ἀπὸ στόματα βουβά.
Ἄντιγόνη Κεφαλαῖ

- Ἄν δεῖς στὸν ὕπνο σου φωτιά νὰ καίει
φλόγες νὰ γλείφουν σῶμα σκοτεινὸ
νὰ ξέρεις εἶναι γλῶσσες πού σε κατατρέχουν
θέλοντας νὰ σε ἰσοπεδώσουν ὡς τὴ στάχτη.
- Ἄν ἄκουσες παιδιὰ νὰ σε φωνάζουν
μὲ τ' ὄνομά σου τὸ μικρὸ παρακαλώντας
νὰ μοιρασθεῖς μαζί τους τὸ παιχνίδι
εἶναι οἱ εὐχὲς τῆς πεθαμένης Μάνας σου
πού περιμένει πρόσφορο καὶ ψυχοχάρτι.
- Ἄν εἶδες κόρη νὰ σοῦ δίνει μελοκάρυδο
σὰν στὸ γαμπρὸ πού πέρασε καινούργια πόρτα
νὰ ξέρεις, γρήγορα θά ἔχεις τὸ προβάδισμα
στὰ ὕστερα καὶ τὰ πρῶτα.

Brighton-Le Sands 26-3-2000

ΣΤΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟ

Ἐσὺ δὲν ἀγαπᾷς μόνο τοὺς ἵππους
σ' ἀδικεῖ τ' ὄνομά σου.
Ἐχοντας ἀρρυτίδωτο χαμόγελο
γιὰ δικούς καὶ ξένους
ἢ μᾶλλον μὴ ξέροντας διάκριση
ἀνάμεσα σὲ δικούς καὶ ξένους
διατηρεῖς συνεχῶς τὴν ἐκπληξη τοῦ
ἀρτιγέννητου
τὴν ἀμεροληψία τοῦ σοφοῦ
γι' αὐτὸ κι ὁ χρόνος περνᾷ πλάι σου
χωρὶς καθόλου νὰ γερνᾷ τὴν ψυχὴ σου.
Κράτησε αὐτὸ τὸν θησαυρὸ μέχρι τέλος
ἀπαραμείωτο
μὴν κουρασθεῖς νὰ χαμογελᾷς πρὸς
πάντα ἄνθρωπο
ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον,
γιατὶ ἐν τέλει θὰ δεῖς ὅτι εἶναι ἀπαρηγόρητος
ὁ κάθε ἄνθρωπος
μέχρι τοῦλάχιστον νὰ πιστέψει
πῶς καὶ γι' αὐτὸν σταυρώθηκε
ὁ Θεάνθρωπος.

Sydney-Brighton Le Sands 29-3-2000

ΕΠΑΡΚΗΣ ΟΛΙΓΑΡΚΕΙΑ

Τὸ φθινόπωρο γράφει μόνο τὸν
ἐπίλογο
σὲ ἱστορίες ποὺ ἔμειναν ἀποσπάσματα
στὶς φλογισμένες ἀκτὲς τοῦ καλοκαιριοῦ
ὅπου ὁ ἥλιος κατάφερε νὰ μεθύσει
στεριά καὶ θάλασσα.

Sydney-Redfern 31-3-2000

ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ

*Τὸ περιστροφικὸ κολύμπι τῶν δελφινιῶν
ἀραβουργήματα ἀπὸ πτερύγια καὶ ἄγκυρες.*

Χοσὲ Χουάν Ταμπλάδα

Ποτὲ δὲν ἀγάπησα τὸ σχῆμα του μόνο
μήτε τὴν εὐφυΐα, τὴν εὐελιξία
ἢ τὴν ἀγάπη του γιὰ τὸν ἄνθρωπο,
πιὸ πολὺ μὲ μάγεψε τ' ὄνομά του.
Δὲν εἶναι λίγο πράγμα νὰ σκίζεις τὴ θάλασσα
κάθε σου κίνηση οὐράνιος ἐμβολισμὸς
ζωοδόχος πληγὴ ἰσοδύναμη μὲ τὸ ἀπέραντο
γενετήσιο δέλφωμα τοῦ ὑγροῦ κήτους
ποὺ κρυσταλλώθηκε στὴν πέτρα-ὀμφαλὸ τῆς γῆς
τοῦ ἱεροῦ τῶν Δελφῶν συνώνυμη δόξα.

Sydney-Brighton Le Sands 31-3-2000

Η ΠΡΩΤΗ ΚΙΝΗΣΗ

Θααρῶ ἡ ἀλήθεια τοῦ φωτός πῶς μᾶς ἐνόχλησε.
Seamus Heaney

Ἐγὼ αἰσθανόμενον τὴν ὑποχρέωση
νὰ τοὺς χαιρετήσω ὅλους διὰ χειραψίας,
αὐτὸς ἦταν ὁ μόνος λόγος
ποῦ ἄπλωνα τὸ χέρι.

Τὸ τί ρέστα μοῦ γύρισε καθένας
ἦταν δική του ὑπόθεση·
ἐμένα πάντα ἤθελα νὰ μὲ ἀφορᾶ
μόνο ἢ πρώτη κίνηση
ἀμιγῆς εὐθύνη.

Αὐτὴ ἦταν ὅσο μπορῶ νὰ θυμοῦμαι
ἢ μόνη τάση φιλοπρωτίας
ποῦ δὲν θέλησα ν' ἀπεκδυθῶ ὡς τὸ τέλος
καὶ δὲν σκοτίζομαι ἂν κάποιοι μαινόμενοι
πῆγαν γι' αὐτὸ νὰ μὲ χαρακτηρίσουν
ἀρχομανῆ.

Sydney-Brighton Le Sands 3-4-2000

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

Σήμερα οί πολλοί χρησιμοποιοῦν σεβάσμιες λέξεις
σάν μεθυσμένοι.

Τί νά τοῦς πείς;

Ἄπό ποῦ ν' ἀρχίσεις;

Φαίνεται δὲν ἀντέχουν ἄλλο τὸ εἰδικὸ βάρος
τῶν λέξεων

καὶ δὲν προδίδουν μόνο τὸ ἔνδοξο παρελθὸν
θολώνουν ἐπικινδύνως τὰ νερὰ καὶ γιὰ τὸ
ἀμφίβολο παρὸν
τὸ τελείως ἀβέβαιο μέλλον.

Ἄν ὅμως τολμοῦμε νὰ ξαναποῦμε

τὰ πράγματα μὲ τ' ὄνομά τους

πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι τὸ ἔμ-βλημα

δὲν ἐκφράζει τὸν ἐκάστοτε σημαιοφόρο·

μᾶλλον ἔγινε γιὰ νὰ ἐμ-βάλλει σὲ ἀνησυχία

καὶ ἐγρήγορη

ὄλο τὸ στράτευμα

ἐμπνέοντας ὀλόκληρο τὸν κατάλογο

ἀπὸ τὸ Ἄλφα ὡς τὸ Ὠμέγα!

Sydney-Brighton Le Sands 3-4-2000

ΟΛΑ ΜΙΑ ΧΙΜΑΙΡΑ

Ὁ παφλασμός τῶν κυμάτων
τῶν ὀρυκτῶν ἢ μαρμαρυγή
ὁ θρῆνος τῶν φυλλοβόλων
ἡ σιωπὴ τῆς σελήνης
θὰ μείνουν ὅλα μιὰ χίμαιρα
ἂν δὲν τὰ κρίνεις.

Sydney-Brighton Le Sands 3-4-2000

ΩΣΠΟΥ ΝΑ ΦΤΑΣΕΙ Η ΧΑΡΑΥΓΗ

“Οντε φυσοῦν ἀγέρηδες
καὶ τὰ βουνὰ ριγοῦνε
καὶ χαμηλώνουν τὰ δεντρά
καὶ τὰ πουλιὰ σωπαίνουν
εἶναι τσῆ νύχτας μερτικὸ
τὸ σκοτεινὸ φεγγάρι
καὶ τοῦ ἀνθρώπου ὁ γητεμὸς
νὰ στήνει μοιρολόϊ
νὰ στέργει ἐκεῖνα πού 'παθε
καὶ ν' ἀψηφᾷ ὅσα θά 'ρθουν
ὥσπου νὰ φτάσει ἡ χαραυγή...

Sydney-Brighton Le Sands 5-4-2000

Η ΜΙΑΛΛΑΝΤΑ ΤΟΥ ΔΕΝΤΡΟΥ

Ήταν τὸ δέντρο κι ἔβλεπα τὸ δέντρο
καθὼς μονοπωλοῦσε τὸν ὀρίζοντα
καὶ σκέπαζε τὸν οὐρανό.
Μὰ πάλι ὑπῆρχε κάτι πιὸ βαθιὰ ἀπ' τὸ δέντρο
πού 'κανε τὴν ψυχὴ μου ν' ἀγκαλιάζει
τὰ κλαδιὰ
νὰ χαϊδεύει τὰ φύλλα
νὰ θαυμάζει τὰ χρώματα
νὰ μυρίζει τις ρίζες καὶ τὸ χῶμα.
Ήταν λοιπὸν τὸ δέντρο πού μ' ἔκαμε
νὰ δῶ τὸν οὐρανό.

Sydney-Brighton Le Sands 6-4-2000

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Θὰ ξαναδώσει στὰ κτιστὰ καὶ τὴν θνητότητα
τὴν τριμμένη τους διαφάνεια.

Βρ. Καραλῆς

Πρέπει νὰ ξαναδοῦμε τὰ πρόσωπα τῶν παιδιῶν
πρὶν ἀνατείλει ὁ ἥλιος
γιὰ νὰ ἔχουμε ὑποστειῖ ἔστω ἀσυνειδήτως
τὸν ἀπαραίτητο καθαρισμὸ
ὥστε νὰ χαροῦμε ξανά ἀπλές αὐταπόδεικτες
ἀλήθειες
σὰν τὸν ἥλιο.

Ἄν ὅλα γύρω μας ἔγιναν ἀκαθόριστα
σχεδὸν θλιβερά
αἰτία πρώτη στάθηκε τὸ μέσα χάος
καὶ δὲν θ' ἀποκατασταθοῦν οἱ μορφές
μήτε ἡ λάμψη τους
ἂν δὲν ξαναδώσουμε τὸν πρῶτο λόγο
στὰ πρόσωπα τῶν παιδιῶν.

Sydney-Adelaide 8-4-2000

ΦΟΒΗΘΗΚΑ

Φοβήθηκα τὰ σχήματα
πού μ' αἰχμαλώτισαν
κάθε φορά
καὶ δὲν μ' ἀφήσανε νὰ δῶ
ἐγκαίρως τὴν ἀ-σχήμια.

Adelaide-Sydney 10-4-2000

ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ἰντά ἴναι, Ἀφέντη, ἀπού γροικῶ
στο παραμιλητό Σου!
Δέν καταριέσαι τόν ἐχθρό
πού μόλεψε τήν Κρήτη
μουδέ τόν ἄναντρο φονιά
πού Σ' ἔστειλε στὸν Ἄδη,
μόνο φωνάζεις τῶν ἀντρῶ
νά μαζωχτοῦν κοντά Σου
ραβδιά νά σφίξουν καὶ σφυριά
μπαλτάδες καὶ παλάμες
μεμιᾶς νά ξεμπερδεύγουνε
μέ σίδερο κι ἀτσάλι
ὅπως τοὺς δίδαξες Ἐσύ.

Sydney-Brighton Le Sands 10-4-2000

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ

Παιδιά, κι ἴντα τοῦ τάξατε
τοῦ μαύρου καβαλάρη
καὶ πέρασε ἀπ' τῆ ρούγα σας
κι ἄνθρωπο δὲν ἐπῆρε
μηδὲ τσῆ μάνας τὸν ὑγιὸ
μηδὲ τσῆ νιάς τὸν ἄντρα
μηδὲ κλαδὶ βασιλικὸ
δὲν ἔκοψε ἀπὸ γλάστρα
μόνο χανάκι ριζιμιὸ
γύρεψε νὰ κονέψει
νὰ σεργιανίζει ἀπὸ ψηλά
τοῦ κόσμου τὰ σεκλέθια
καὶ τῷ φτωχῷ τὴν παιδωμῆ;

Sydney-Brighton Le Sands 11-4-2000

ΑΜΦΙΒΟΛΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Ἄλιμονο ἂν μαθαίναμε ὅσα μᾶς ἔχουνε συμβεῖ.
Τ. Λειβαδίτης

Ἐπικίνδυνη πλάνη μὰ τὴν ἀλήθεια
τούτη ἢ σχεδὸν παιδικὴ βεβαιότητα!
Πιστεύουμε πὼς εἴμαστε «ἐν-ήμεροι»
τοῦλάχιστον σ' ὅ,τι μᾶς ἀφορᾶ,
κι ὅμως ἀντὶ νὰ βρισκόμαστε «ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ»
οἱ ἄλλοι ξέρουν πὼς ἔχουμε
«μαῦρα μεσάνυχτα».
Μὰ παρὰ ταῦτα ὅλα θά 'ναι
ἀκόμη χειρότερα
ἂν ὄντως μάθουμε κάποτε
τί μᾶς «συν-βαίνει».

Sydney-Brighton Le Sands 14/15-4-2000

ΣΙΓΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑ

*Πρό-νοια, ή κατ' έξοχήν δική Σου περιοχή
ανεξιχνίαστη βουλή και Βασιλεία.
'Ο δρόμος ό δικός μου μόνο Μετά-νοια
όχι λιγότερο ανεξιχνίαστος κι αυτός
σιγῆς λιτανεία.*

Sydney-Brighton Le Sands 19-4-2000

Η ΔΙΦΟΡΟΥΜΕΝΗ ΜΟΝΑΞΙΑ

«Γιὰ τὸ μόνο κοινὸ ποὺ γράφω εἶναι ὁ ἑαυτὸς μου.»
Arthur Miller

Μά, αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ μυστικὸ.
Δὲν δικαιούμαστε νὰ διδάξουμε κανέναν ἄλλο
ἐπειδὴ ἀκριβῶς δὲν γνωρίζουμε κανέναν ἄλλο
παρὰ μονάχα τὸν ἑαυτὸ μας.
Καθένας μένει κλεισμένος στὸ σῶμα του
καὶ τὴν ψυχὴ του
ὅ,τι κι ἂν λέει τὸ στόμα του.
Κι ἂν ἀκόμη τ' ἀνοίξει ὅλα στὸν ἄλλο
καθένας μένει πάντα ἄλλος στὸν ἄλλο.
Σὲ τελικὴ ἀνάλυση αἰσθάνεται μόνος
ὄχι κυρίως γιατί εἶναι ἀπόκοσμος
μήτε γιατί προτιμᾷ νὰ ἴναι μόνος,
ἀλλὰ γιατί πλάστηκε μοναδικός.

Sydney-Brighton Le Sands 21-4-2000

Ο ΑΛΛΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

«Ἡ μουσικὴ δὲν ἀφίνει τὴν σκέψιν
ν' ἀφανίσει τὰ πράγματα.»

Στ. Ράμφορ

Τί ἀφατη παρηγορία, Θεέ μου
καθὼς ἱεουργοῦν δικές της παντοῦ
θεραπεαινίδες οἱ Μοῦσες!
Θέλγει ἤδη ἀπὸ νήπια στὸ λίκνο
ἕως σοφοὺς καὶ συνετοὺς πού συχνὰ τοὺς βλέπουμε
ὑπερβαλλόντως συνοφρυωμένους
κι ἀναγκαζόμαστε νὰ προσπεράσουμε βουβοὶ
ἀπὸ ἀμηχανία καὶ θλίψη.
Θέλγει ὄχι μονάχα τὰ δελφίνια τοῦ Ἄριωνα
ἀλλὰ τίς οἶδε πόσα ἄλλα ζῶα
ἀφοῦ ἀκόμη κάνει ἄνθη καὶ φυτὰ νὰ βλασταίνουν
μ' ἄλλους ρυθμοὺς
σὲ προστατευτικὰ κλεισμένα θερμοκήπια.

Sydney-Brighton Le Sands 24-4-2000

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ

Συνομιλία πιά μέ Σᾶς μόνο σέ ὦρες
περιπάτου
πού δέν μποροῦν νά μᾶς διακόψουν
ὕπηρεσιακά τηλεφωνήματα
ἢ προγραμματισμένες ἀκροάσεις
μήτε ἐκεῖνες οἱ ἀτέρμονες συσκέψεις
γιά πράγματα βέβαια χρήσιμα
καί ἄκρως ἐπείγοντα
ἀλλ' ἐν ταυτῷ καί ἀφορήτως πεζά.
Σᾶς συλλογιέμαι καθὼς περπατῶ στ' ἀκρογιάλι
καί τῶν κυμάτων ἡ ἀλμύρα μοῦ κόβει τὰ μάτια
ἡ φτερούγα τοῦ γλάρου χαράζει στά δυὸ
τὴν πένθιμη μνήμη
κι ἡ ἀπέραντη ἀμμουδιά σαρκώνει
σέ συμπαγῆ ἀνωνυμία
μονάδες πού πιά δέν μποροῦν
νά διακριθοῦν ἀπ' ἀλλήλων.

Sydney-Brighton Le Sands 28-4-2000

ΚΙ ΟΜΩΣ ΜΙΛΟΥΣΑΜΕ

Μιλούσαμε

χωρίς πιά νά ξέρουμε γιατί
κι ὅμως μιλούσαμε.

ῥῥῥ Ἦταν ἀδύνατον νά συνεννοηθοῦμε
ὅσο κι ἂν μιλούσαμε
καθὼς πιά δὲν κυλοῦσε ὄξυγόνο
ἀνάμεσά μας.

Πάντως μιλούσαμε ἀκόμη
ἴσως μονάχα γιὰ νά μιλάμε
δηλαδή νά μὴν ξεχάσουμε νά μιλάμε.

ῥῥῥ Ἡ τουλάχιστον μὴ μᾶς παρεξηγήσουν
πὼς ξεχάσαμε τοὺς φθόγγους
ὅπως ξεχάσαμε τίς λέξεις
καὶ τὰ πρῶτα τους νοήματα.

Sydney-Brighton Le Sands 29-4-2000

ΝΗΠΙΑΖΟΥΣΑ ΙΚΕΣΙΑ

Ἡ Φυσική τὸ λέει κενὸ
ἡ Ποίηση τὸ αἰσθάνεται ἀπουσία.
Ἡ πρώτη τὸ πληρώνει ὅπως-ὅπως
ἡ δεύτερη τὸ συντηρεῖ λατρευτικὰ
νηπιάζουσα ἰκεσία.

Sydney-Brighton Le Sands 3-5-2000

ΕΝΑΣ ΑΚΟΜΗ ΟΡΙΣΜΟΣ

Ποίηση, ή μουσική έποποιΐα τῆς φωνῆς
τὸ ἔσχατο ρίγος τοῦ βλέμματος.

Sydney-Brighton Le Sands 5-5-2000

ΟΥΚ ΑΦΕΘΗΣΕΤΑΙ

(Ματθ. 12,31-32)

Κείνος πού μοῦ ἔκλεψε λεφτά
δὲν ἦταν κλέφτης.
Κείνος πού μοῦ ἔπε ψέμματα
ἦταν δειλός.
Μὰ κείνος πού σφετερίστηκε
τὴ φωνή μου
ὑπονομεύοντας τὴν γνώμη μου
ἀτίμασε τὸν ἴδιο τὸ Θεὸ
ἂν ὁ Θεὸς ἦταν πού μοῦ ἔδωκε
ἐλεύθερη φωνή καὶ γνώμη.

Sydney-Brighton Le Sands 6-5-2000

Η ΜΕΤΑΜΟΝΤΕΡΝΑ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

Νὰ τὸ πάρεις ἐπιτέλους ἀπόφαση
ὅσο κι ἂν δὲν πρόκειται νὰ τοὺς μιμηθεῖς
πὼς οἱ πολλοὶ ἐπιζητοῦν τὴ βολή τους
τὰ φῶτα τῆς δημοσιότητας σὰν ὀξυγόνο
κι ὅ,τι ἄλλο θεωρήσουν συμφέρον τους.
Ἐσένα θὰ σὲ ποῦνε ἐχθρὸ τοῦ πλήθους
ἀνίκανο νὰ διακρίνεις τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν
θὰ σ' ὀνομάσουν σκοταδιστὴ
ἀντιδραστικὸ στὴν ὀχλοκρατία τῆς
ἀκόρεστης βουλιμίας
ἐπαρχιώτη στὴ μεταμοντέρνα βαρβαρότητα
τῆς ἀγορᾶς.
Ἄνεπίκαιρος, λοιπόν, καὶ συκοφαντημένος
μὴ λησμονήσεις τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ
«Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε».

Perth-Sydney 22-5-2000

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΜΕ ΤΟ ΦΩΣ

Τὸ φῶς στὶς λεῖες ἐπιφάνειες
ἀντανεκλᾶται δυσμενῶς.
Σώματα συμπαγῆ εἶναι βαριά
κρατώντας ἀπόρθητο τὸ σκοτάδι.
Τὰ σπάσαμε τὰ μοῦτρα μας
σὲ στιλπνές ἐπιφάνειες
ἐμεῖς ποὺ κατεβήκαμε ἀπ' τὸ βουνὸ
καὶ δὲν γνωρίζαμε
παρὰ σπηλαιώδη τοπία.
Στὶς σχισμὲς τῶν βράχων
ὁ ἄνεμος εἶχε φυγαδέψει τὶς σκιές
σὰν τρομαγμένες νυχτερίδες
κι ὅλα διάτρητα ἦταν ἕνας ὕμνος
στὸ ἄδυτο φῶς.

Sydney-Brighton Le Sands 25-5-2000

Η ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Πάντα κάτω απ' τὸ βλέμμα σου
    ξεκινᾷ μιὰ γραμμὴ
δὲν ξέρεις τί πορεία θὰ τραβήξει
ἂν θ' ἀναδιπλωθεῖ καθ' ὁδὸν σέ καμπύλη
    ἢ θὰ πεισματώσει γιὰ πολὺ
    σέ εὐθεία ἀμετάπειστη
    ἀνατρέποντας χωρὶς λόγια
    ἦθη ἀνεκδιήγητα
    ἄλγη καινοφανῆ.
Κλέβοντας ἀπ' τοὺς ποιητὲς τὴν μετωνυμία
    γνωρίζουν τώρα νὰ εὐποροῦν
    νομίμως οἱ λαθρέμποροι
    κι οἱ Φιλισταῖοι καλοῦν τὸν λαὸ
    σ' ἑνὸς λεπτοῦ σιγῆ
    γιὰ αἰωνία μνήμη τῶν πραγμάτων.

Sydney-Bangkok 31-5-2000

ΚΟΥΡΟΣ ΦΑΕΣΦΟΡΟΣ

Στὸν φίλο ζωγράφο Φρίξο Θεοδοσάκη

Ἡ πρώτη μας συνάντηση-ἐκπληξή
ἐξελισσόταν σὲ κατάπληξή
ὅσο ρωτοῦσες.

Τὰ σχεδὸν παιδικὰ Σου μάτια
διαστέλλονταν προϊόντως
σ' ἓνα εὐρὺ στερέωμα
γαλάζιας ἀπορίας.

Σὰν ἔφυγες ἀφήνοντάς μου τὰ
δῶρα Σου

ἄρχισα νὰ Σὲ ἀναστηλώνω μέσ' ἀπὸ
τὰ χρώματα,

Κοῦρε φαεσφόρε τῶν Λευκῶν ὁρέων.

Ρέθυμνο (*Ἀδελε) 9-6-2000

ΜΑΥΡΟ ΚΑΙ ΑΣΠΡΟ

Μαῦρο τὸ χέρι πὸ καρφώνει
λευκὸ τὸ χέρι πὸ εὐλογεῖ·
μόνο σὲ τέτοια χούφτα μπορεῖ νὰ
κρύβεται
ἡ κυνηγημένη εἰρήνη.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 12-6-2000

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΕΠΤΑΗΜΕΡΟΥ

Μιλοῦμε γιά πράγματα πού δέν συνέβησαν
ἀκόμη
μὰ πού θὰ πρέπει κάποτε νὰ συμβοῦν
γιά νὰ μὴν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος ἐπὶ ματαίῳ.
Τότε μόνο θὰ δοῦν οἱ τυφλοὶ
θὰ περπατήσουν οἱ χωλοὶ χωρὶς δεκανίκι
κι ἐμεῖς θὰ μπορούμε νὰ βεβαιώνουμε
τοὺς ἀμφιβάλλοντας
πὼς δέν ἐγκαταλείφθηκαν ἡμιτελῆ
τὰ ἔργα τῆς Ἑπταήμερου.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 13-6-2000

ΤΟΥ ΥΨΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΘΟΥΣ

Υπάρχει ούρανομήκης διαφορά
ανάμεσα στην κατηγορία
καὶ τὴν ἔγκληση.

Ἡ πρώτη κατεδαφίζει ἀπὸ ὑποτιθέμενο ὕψος
ἡ δεύτερη καλεῖ σὲ ἀναλογισμό
τοῦ ἀδυσώπητου βάθους.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 13-6-2000

Η ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ

Βρεγμένο ροῦχο πού στεγνώνει
νοερά προσευχή.
Τὸ βάρος πού χάνουν τὰ σώματα
καθὼς τὰ θωπεύει ἢ τὰ ἐμβολίζει ὁ ἀέρας
ἀπ' ὅλες τὶς κατευθύνσεις
μετρᾶ τὸ βάθος τῆς μεταμορφώσεως
ἀπ' τὰ ὀριζοντιωμένα πετρώματα
μέχρι τὴν κατακόρυφη ρομφαία τοῦ Ἀρχάγγελου.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 13-6-2000

ΕΣΧΑΤΗ ΩΡΑ

*Βάρκα που μπάζει από παντού
και τὰ ποντίκια ἔχουν λακίσει.*

Μάρκ. Μέσκος

Παλιὸ τὸ σκάφος καὶ χρειάζεται
πολλὰ μερεμέτια
μιὰ καὶ ἀποφασίσατε νὰ τὸ βγάλετε
στὸν ἄγριο ὠκεανό.

Τόση σαβούρα πὺ κουβαλᾶτε ἀπὸ χρόνια
δὲν θὰ μπορέσει ν' ἀντισταθεῖ ἐπ' οὐδενὶ
σὲ θύελλες οὐρανομήκεις κι ἀνελέητους καρχαρίες.
Αὐτοὶ δὲν ἔμαθαν νὰ μιλοῦν γιὰ νέες προθεσμίες
μήτε νὰ ὑποδεικνύουν θεσμικὲς προσαρμογές.

Πετάξτε λοιπὸν τοὺς χειρότερους στὴ θάλασσα
ὅσο εἶναι φιλάνθρωπα τὰ νερὰ
πετάξτε ὅ,τι βαραίνει πιὸ ἐπικίνδυνα
ἀκόμη κι ἂν εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Καπετάνιος.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 15-6-2000

ΕΝΤΟΣ ΠΕΔΙΟΥ ΒΟΛΗΣ

Βλέπεις ένα σπασμένο κεραμίδι
κι αναγνωρίζεις πώς κινεῖσαι ακόμη
στὸν πιὸ ἐπικίνδυνο χῶρο ἑνὸς πεδίου βολῆς
ὅπου ἀενάως ἀπειλεῖται ἡ ἀρχέγονη ἔνωση τῆς φωτιᾶς
μὲ τὴν ρευστὴ σωματικότητα.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 17-6-2000

ΘΕΟΜΑΧΙΑ ΛΑΝΘΑΝΟΥΣΑ

«Ἡ ζωγραφική μου δὲν ἔχει θέμα καὶ
δὲν ἀνταποκρίνεται σὲ τίποτα ἄμεσο.»

Ν. Γ. Πεντζίκης

Ὅποιος τολμήσει νὰ προσηλωθεῖ
σ' ἓνα θέμα μονάχα
θὰ πεθάνει νωρὶς
καὶ θὰ πεθάνει ἀθόρυβα πρὶν τὸ γνωρίσει.
Τὸ ἓνα πάντα ἀντιδικεῖ μὲ τὸ Θεὸ
τυφλώνει τὸν ἄνθρωπο
καὶ δὲν ἀπολαμβάνει τὴν κοινωνία.
Ὅμως τὸ μάτι ἔγινε βολβὸς
γιὰ νὰ βλέπει σφαιρικὰ
κι εἶναι ὀλοστρόγγυλος ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου
καὶ τῆς σελήνης
γιὰ νὰ διδάσκεται νυχθημερὸν ἀπ' τὸ φῶς
ἢ εὐλάβεια τῆς πλησμονῆς
ἢ ἰσορροπία τῆς εὐγνωμοσύνης.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 18-6-2000

ΝΟΕΡΑ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ

Αϊτημα, νὰ συνοψίσει σὲ μιὰ μόνο
φράση

τὴν σκέψη καὶ τὴν ζωὴ του
ὄχι μονάχα χάριν συντομίας
μᾶλλον χάριν πυκνότητος.

Βάζοντας στοίχημα μὲ τὸν ἑαυτό του
τόλμησε τὴ νοερά στενογραφία
καὶ δήλωσε:

«Κινοῦμαι, συγκινοῦμαι, προσδοκῶ!»

Ἦταν ὁ ὄρκος ποὺ ξόρκισε
ἀδράνεια, οὐδετερότητα, ἀπιστία.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 19-6-2000

ACKNOWLEDGMENTS

Φωνές που βγήκαν όταν ή σιωπή
ἔσπασε σαν ἀνίσχυρο φράγμα
κι ὅμως στὸ τέλος φάνηκε
πὼς δὲν ἦταν γεννήσεις
παρὰ οἰκτρὲς ἀποβολές.

Αὐτὴ ἡ ἀκαριαία διάψευση
τῶν προσδοκιῶν μας
μιὰ ἀκόμη ἀπόδειξη πὼς ἡ χάρη
δὲν κατορθώνεται ἐπ' οὐδενί,
βιοῦται μόνο ὡς ἀμηχανία
ἐπαναληπτικὰ ἀνανεούμενη.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 20-6-2000

Η «ΝΕΑ ΤΑΞΗ»

Ἐφέτος τὰ τζιτζίκια
δὲν πρόκειται νὰ λαλήσουν.
Κήρυξαν γενική ἀπεργία
μόλις ἔμαθαν
πὼς πάει νὰ τὰ καταργήσει ὀριστικά
ἡ νέα τάξη πραγμάτων.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 22-6-2000

Η ΠΑΛΗ ΜΕ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ

Οί λέξεις είναι λήξεις.
Δηλώνουν μόνο τήν άκροστιχίδα
άπό τόν έγγαστρίμυθο όργασμό
πού κοχλάζει στα έγκατα.

Άθήνα (Μακρυγιάννη) 26-6-2000

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΩΝ ΓΙΑΣΕΜΙΩΝ

Ποτέ ὁ ἀγέρας δὲν ἀποκαλύπτει
ὅτι ὁ ἴδιος εὐθύνεται γιὰ τὸν θάνατο
τῶν γιασεμιῶν.

Στ. Λουκάς

Ἐν τούτοις, φίλε μου, τὰ γιασεμιὰ
δὲν πεθαίνουν
κι ἂς τὰ μαδῆσει ὁ ἄνεμος
ἂς τὰ ξεράνει ὁ ἥλιος.
Ἐχοντας νικήσει ἐκ γενετῆς
τὸν νόμο τῆς βαρύτητας
κυριαρχοῦν μονιμότερα
καθὼς ὑπερίπτανται σὲ μέγεθος κονιορτοῦ.
Τοῦ γιασεμιοῦ ἡ μαγεία θὰ ἐκλείψει
τότε μονάχα
ἂν σπιλωθεῖ ὀριστικά τὸ λευκὸ τοῦ ὄνειρου
ἂν ξεχασθεῖ ἡ μυρωδιὰ τοῦ ζεστοῦ ψωμιοῦ
ἂν σιγήσει ὁ θόρυβος τῆς νεροσυρμῆς
στοῦ δειλινοῦ τίς φθίνουσες ἀντιστάσεις.

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 28-6-2000

ΔΕΝ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΕΥΘΥΝΕΣ Ο ΗΛΙΟΣ

Ὁ ἥλιος οὐδέποτε εἶδε μιὰ σκιά.

Σ. Χήνου

Πῶς θὰ μποροῦσε νὰ ἀναγνώρισει
σκιές ὁ ἥλιος
ἀφοῦ ὁ ἴδιος τὶς δημιουργεῖ;

Ἡ σκιά συνήθως θεωρεῖται

κάτι ὑποπτο

ἂν ὄχι καὶ σαφῶς ἀρνητικὸ
καὶ δὲν ἀναφερόμαστε βέβαια ἐδῶ
μονάχα σὲ ἀκτινογραφίες
ἀπὸ νοσοῦντα μέλη τοῦ σώματος.

Μοιραίως ἔρχονται στὸ νοῦ ἐπίσης
ἐρωτηματικὰ ποὺ προκύπτουν
ἀπὸ διαφορούμενες χειρονομίες
μασημένα μισόλογα.

Γιὰ ὅλ' αὐτὰ

κι ὅσα ἄλλα ὑπονοούμενα

ὁ ἥλιος πάντα διατηρεῖ

τὶς ἀποστάσεις του.

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 30-6-2000

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΩΝ ΠΕΘΑΜΕΝΩΝ

Ἔνα ἀπὸ τὰ πολλά μας λάθη
εἶναι πὺ δὲν παρατηροῦμε λεπτομέρειες
στὴ φυσιογνωμία τοῦ νεκροῦ
καθὼς σωπαίνει στὸ φέρετρο.
Ξέρουμε βέβαια πὼς μάτια κλειστὰ
εἶναι παντζούρια πέτρινα
ὀριστικὰ σφραγισμένα.
Μὰ πῶς νὰ παραβλέψεις
ὅτι συνήθως οἱ νεκροὶ χαμογελοῦν
ἀκόμη κι ἂν ἔφυγαν
ἀγρίως δολοφονημένοι;
Τὸ ἀχνὸ χαμόγελο στὸν προθάλαμο
τοῦ τάφου
δηλώνει πὼς βρέθηκε τὸ μέτρο τῆς ζωῆς
ὅταν ἐπὶ τέλους ἀποκαλύφθηκε
ὁ ὅρος συγκρίσεως.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 6-7-2000

ΜΝΗΜΗ ΟΛΟΣΩΜΗ

“Όσους καύσωνες κι αν μᾶς ἔρριξε
σάν κεραυνούς στὸ κεφάλι
τὸ φετεινὸ Καλοκαίρι
δὲν μπόρεσε νὰ διώξει τοὺς ἐφιάλτες
τοῦ Χειμῶνα
πού ’χαν ριζώσει ἀπ’ τὰ παιδικὰ χρόνια
στὴν τρομαγμένη ψυχὴ μας
μνήμη ὀλόσωμη.
Χειμῶνας, ὄνομα κρύου καὶ τρόμου·
Χειμῶνας, ὄνομα συνώνυμο μὲ τὴ συμφορά.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 7-7-2000

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Τὰ ἀπαρηγόρητα μάτια τῶν ζώων
θά 'ναι γιὰ ὅλους μας τὸ Φοβερὸ Βῆμα
ἀπ' ὅπου θὰ ἐκτοξευθοῦν οἱ ποινές
τοῦ Δικαιοκρίτου
γιὰ ὅσα πράξαμε ἢ παραλείψαμε
λόγω, ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 7-7-2000

ΚΑΤΑ ΜΕΙΖΟΝΑ ΛΟΓΟΝ

*Ζητοῦν ἀπ' τὴν Κυβέρνηση νὰ μεταφέρει
τὸ χωριό τους.*

Γιάν. Πατίλης

Ἡ ἐκπλήξη δὲν ἔγκειται μόνο
στὸ γεγονός καθεαυτὸ
ἐξ ἴσου σοβεῖ καὶ στὴν κλίμακα
τοῦ γεγονότος.

Ἄς ποῦμε λοιπὸν ὀλόκληρη τὴν ἀλήθεια
ἀκόμη κι ἂν ἀκούγεται ἐξωπραγματική:
Στὴ σύγχρονη Ἑλλάδα
πολὺ περισσότερο ἀπ' τὴν αἰτούμενη μεταφορὰ
ἐνὸς χωριοῦ σεισμόπληκτου
ἐπείγει νὰ μεταφερθεῖ ὀλόκληρη ἡ Χώρα
μακριὰ ἀπ' τοὺς σημερινούς της κατοίκους,
ἐπιλήσμονες ἀχάριστους ἀρουραίους.

Ἄεροδρόμιο Ἑλληνικοῦ (Athens - New York) 9-7-2000

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Προσοχή-προσοχή
ή νύχτα πέφτει μ' ένα θόρυβο ασυνήθιστο
πού τόν άκοῦνε μόνο οί λυπημένοι.

Baltimore (Emmitsburg) 11-7-2000

ΕΣΑΕΙ ΚΑΙ ΑΝΥΠΕΡΘΕΤΩΣ

Ὁ βυθὸς ἀρχίζει ἀπὸ τὰ ρηχά.

Γ. Χειμωνᾶς

Ἐπάρχουν χειρονομίες ὑψηλῆς ἀκριβείας
ὅπως ὑπάρχουν φράσεις ἰδιαζόντως σοφές
πού θά ἴπαιρνες ὄρκο πὼς δὲν ἔχουν
τὴν παραμικρὴ σχέση μὲ τὸν ἔκ-
πτωτο ἄνθρωπο
πού πῆγε καὶ κάθισε
ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου κλαίων.
Βυθὸς καὶ ρηχά θά ἴναι ἔσαι
τὰ δυὸ ὀρόσημα στὸν στενὸ μας βίότοπο
ὅπου ἀκριβῶς θά περισυλλέγονται ἐν ἀ-
μηχανία
τὰ ἀνυπεράσπιστα θύματα
τῶν ναυτιλλομένων.

Baltimore (Emmitsburg) 12-7-2000

Η ΦΥΓΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

"Ένα-ένα

δραπετεύουν τὰ ρήματα
χωρίς κανείς νὰ τὰ ἐμποδίσει.

"Ένα-ένα

ἐνσκήπτουν τὰ ἐπιρρήματα
χωρίς κανείς νὰ τὰ ἐπικαλεσθεῖ.

Baltimore (Emmitsburg) 12-7-2000

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΡΙΣΑΓΙΟ

Ἀκούραστη ὄντως ἡ νεότητά Σου
    ἀειθαλής καὶ φιλόκαλη
ἀκόμη καὶ στὰ τελευταῖα τρία χρόνια
    πού ὁ χάρος ληστής ἀόρατος
    Σοῦ ἔπινε τὸ αἷμα μὲ καλαμάκι.
Πῶς μπόρεσες ἀλήθεια νὰ διατηρήσεις
    τὴν παιδική Σου ἀθωότητα
ἕστερ' ἀπὸ τόσο ἔντονα βιωμένη ὀδύνη
στὶς πιὸ ἀπρόβλεπτες παραμέτρους ζωῆς
    ἀπ' τὰ Χανιά ὡς τὸ Σύδνεϋ;
Ἄναμφιβόλως κι Ἐσὺ
σὰν τὴν ἄλλη μου Μάνα πού θαύμασες
μοῦ ἔδωκες ἰσάριθμες εὐχές
μ' ὅσες εὐλογίες μοῦ ζήτησες.
Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἰσοζύγιο θὰ κρατήσω
    λάβαρὸ ἀμάραντο στὴ μνήμη Σου
καὶ τὸ ἀπλώνω ἤδη εὐλαβικά
    στὸν ἥλιο καὶ τὸν ἄνεμο
ἀπ' τὴν ἀπέναντι ὄχθη τοῦ Ἀτλαντικοῦ
    ὅπου βρέθηκα
ψάλλοντάς Σου τὸ πρῶτο Τρισάγιο.

Baltimore (Emmitsburg) 14-7-2000

ΤΟ «NEVERMORE» ΤΟΥ EDGAR ALAN POE

*Στὸν φίλο μου Marty LaVor
πού μέ πῆγε στὶς «Συμπληγάδες».*

Ὁ τάφος Σου δὲν ἀπέχει πολὺ
ἀπ' τὸ σπίτι πού ἔζησες
μέ Σύζυγο καὶ πεθερὰ
μουσκεμένος ἐκ γενετῆς στὸ
ἀπέραντο πένθος
τοῦ nevermore πού Σοῦ φώναζε τὸ κοράκι.
Τόσο βραχὺ τὸ ἄνυσμα τοῦ μεταίχμιου
ἀνάμεσα στὶς δυὸ Συμπληγάδες
πῶς ἦταν δυνατόν νὰ ἀπαιτήσῃ
μακρύτερο βηματισμὸ
ἀπ' τὰ σαράντα Σου χρόνια;

New York - Athens 19-7-2000

ΕΚΕΙΝΗ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΥΝΕΧΩΣ

Μετὰ τὸν αἰῶνα τοῦ σώματος
ποιὸς ὕπνος ἀναλαμβάνει τὰ ὄνειρα;
Σαίξπηρ

Τώρα ἐπὶ τέλους τὸ ξέρεις:

Τὸ σῶμα εἶναι ἡ ψυχὴ

ποῦ μιὰ στιγμή λιποθύμησε.

Νόμισαν πὼς δὲν θὰ ξυπνήσει

καὶ τὴν ἔθαψαν.

“Ὅμως ἐκείνη ἐπιστρέφει συνεχῶς

μέ τὸν ἄνεμο

τὸ κλάμα τῆς βροχῆς στὴ λαμαρίνα

τὸ φυλλορρόημα τῶν λουλουδιῶν

τις ἑξαλλες τροχιές διαπτόντων ἀστέρων

πρὸ πάντων δὲ μέ τὴν Σιωπὴ

τὴν ὄντως Παντάνασσα.

New York - Athens 19-7-2000

ΣΤΑ ΕΞΑΜΗΝΑ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

«Ἐπαιξες στὶς παρυφές τοῦ λογικοῦ...
στὶς παρυφές τῶν λέξεων.»

Κ. Γεωργουσόπουλος

Δὲν καταδέχτηκες νὰ μιλήσεις τὴν γλώσσα
ὅπως σοῦ τὴν δίδαξαν.

Ἄποφυγες τὴν πειθαρχία
σὰν διπλὴ δόση ναρκωτικοῦ.

Γι' αὐτὸ δὲν ἔπαψες νὰ τὴν βιάζεις ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ
σὰν ἐρωμένη τοῦ ὄνειρου
ξεσχίζοντας τὰ ροῦχα τῆς δίχως οἴκτο
ἀδιάφορο πόσο κάποτε στοίχισαν
καὶ πόσο ἡ ἴδια τὰ ἔχε συνηθίσει.

Ὀρκισμένος στὴν ἀμφισβήτηση τοῦ παγιωμένου
καθὼς πονοῦσες τὶς ρευστὲς καταστάσεις
κι ἀπεχθανόσουν τοὺς πάγους
ιερούργησες μέχρι τέλους στὴ σφαῖρα τῆς
ἀμφιθυμίας
ξορκίζοντας τὸν φόβο τῶν σκιῶν
στὰ θολὰ λόγια τῶν νικημένων.

Πάρος («Porto Paros») 22-7-2000

ΟΙ ΔΥΟ ΠΗΓΕΣ

Οἱ δυὸ ἀέναες πηγές τοῦ ἐρωτισμοῦ
καὶ τοῦ πάθους μου
γλώσσα καὶ θάλασσα.

Ἄπ' αὐτὲς προῆλθα
δι' αὐτῶν καθαίρομαι
μέσα σ' αὐτὲς ἐπείγομαι ν' ἀναλωθῶ
γιὰ νὰ ζήσω.

Πάρος («Porto Paros») 22-7-2000

ΜΕΡΟΛΗΠΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Εἶναι ἀνεξήγητο

ὅμως ἀπόλυτα τεκμηριωμένο

γι' αὐτὸ ἀκριβῶς θαυμαστό:

Ὁ ἥλιος ἀγαπᾷ περισσότερο

τὴν δυτικὴ παραλία.

Ἐνῶ γεννιέται ἀπὸ πυκνὸ σκοτάδι

στὶς φλογισμένες ἀκτὲς τῆς Ἀνατολῆς

σπεύδει νὰ τὶς ἐγκαταλείψει ἀνεβαίνοντας

στὸν οὐράνιο θόλο

μέχρι νὰ φτάσει τὸν ἀπόγειο μετεωρισμὸ

καὶ νὰ πάρει μετὰ τὴν κατιοῦσα

μὲ συγκρατημένη ἐπιτάχυνση

ὥστε νὰ μὴν τρομάξει ζῶα καὶ ἀνθρώπους

πὼς ἓνας ἀκόμη διάττων ἀστέρας ἀπειλεῖ τὴν ζωὴ

ὡς φλεγόμενος μετεωρίτης.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 28-7-2000

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΔΟΞΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ

Ἡ Μάνα μου εἶχε παραγγείλει νὰ δηλώσω
εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενο
ὅτι μὲ γέννησεν ὅλως ἀνεπιφυλάκτως
ἐξασφαλίζοντάς μου πλήρη ἀνεση ὀξυγόνου
στὸν κρίσιμο χρόνο τῆς κυήσεως
ὥστε νὰ ματαιοπονήσουν τυχὸν ἐπίδοξοι
δολοφόνοι
στὴν προσπάθειά των νὰ μὲ ὀδηγήσουν
σὲ ἀσφυξία ἀργότερα
μὲ τελειότερα μέσα ὑψηλῆς δολιότητος
ἢτοι προηγμένης τεχνολογίας.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 28-7-2000

ΜΕΤΑΛΛΑΣΣΟΜΕΝΕΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διάλεξε ἐσὺ τὴν ἐξοδὸ σου.

Μ. Μέσκος

Ἄσυγχώρητος παραλογισμὸς τὸ νὰ ψάχνεις
γιὰ νόημα

ἐκεῖ ποὺ νόηση πιά δὲν ὑπάρχει.

Σ' ἓναν τόπο ποὺ σκορποῦν πανικὸ

μόνο οἱ μεταλλαγμένες τροφές

ἐνῶ θριαμβεύουν οἱ συνεχῶς μεταλασσό-

μενες συνειδήσεις

ἔχει ἀσφαλῶς ἀκυρωθεῖ ἐκ τῶν προτέρων

ὁ λόγος τοῦ Προφήτη

ἴσως ἀκόμη καὶ τοῦ ψυχαναλυτῆ.

Πρὸς τί ἄλλωστε;

Μήπως ἐπέστη ὁ καιρὸς νὰ ὁμολογήσουμε

εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

πὼς ἡ ματαιοπονία εἶναι ἀπὸ τίς πιὸ εἰδεχθεῖς

μορφές βλασφημίας

κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος;

Ρέθυμνο (Ἄδελε) 29-7-2000

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Περπατοῦν μεθυσμένοι
ἀπ' ὅσα εἶδαν καὶ δὲν κατάλαβαν.
Τὸ βῆμα τους δὲν παραπαίει
γιατὶ τὸν νοῦ δὲν τοὺς θόλωσε
ξένη οὐσία.

Περπατοῦν μεθυσμένοι
μὲ μάτια ὀρθάνοιχτα
καὶ δὲν κινδυνεύουν νὰ προσκρούσουν
εἰς λίθον τὸν πόδα.

Τὸ μέγα προνόμιο
νὰ περπατοῦν μεθυσμένοι
εἶναι ὅτι γεννήθηκαν μεθυσμένοι
καὶ ποτὲ δὲν συνῆλθαν.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 5-8-2000

ΑΓΩΝΙΑ

Ὁ ἥλιος φεύγει
καὶ πυκνώνουν οἱ σκιές.
Καμμιά ἐγγύηση
πὼς ἡ νύχτα θὰ σεβασθεῖ
τὰ θύματα τῆς ἀϋπνίας.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 7-8-2000

ΑΥΤΟΠΤΕΣ ΚΑΙ ΑΥΤΗΚΟΟΙ

Τί νά τοὺς κάνεις τοὺς αὐτόπτες μάρτυρες
ὅταν κανεῖς πιά δὲν βλέπει
μὲ μάτια δικά του;
Μήτε αὐτήκοοι πιά ὑπάρχουν·
συνήθως μαδοῦν ἀκαριαίως
τὰ αὐτιά πού χαϊδεύονται.

Ἀθήνα-Bangkok 8-8-2000

ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΕΣ

Τὰ λόγια μας στὸ ρυθμὸ
ἀθέατης νεροσυρμῆς
ποὺ ἀρδεύει τὸ στῆθος.
Οἱ χειρονομίες μας σὰν τὸν κισσὸ
ποὺ σφίγγει δέντρα καὶ κτίσματα.

Sydney-Brighton Le Sands 12-8-2000

ΚΡΥΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

Κρύο φεγγάρι απόψε απλώθηκε
στον οὐρανὸ
κι αστράφτει λάμα φονική
τσιγγάνικο μαχαίρι.

Ποιὸς θὰ τολμοῦσε νὰ διαβεῖ
σὲ ξένες γειτονιές;

Μόνο ἐκεῖνος κι ἡ Μάνα του τὸ ξέρει.

Sydney-Brighton Le Sands 14-8-2000

ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΝ

Ὁ λυρισμός τοῦ χώρου φωνή διάχυτη
σὲ τρεῖς διαστάσεις
συλλέγεται πιὸ εὐκόλα ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆ ροῇ
ἀκόμη κι ἂν ὁ θεατῆς δὲν διαθέτει
εὐαισθησίες βαθύτερες.

Ὁ χώρος οὕτως ἢ ἄλλως ἔχει σταθερότητα
σταματημένου ὄνειρου
ἀσχέτως ἂν τοῦ προσθέτουν μυστήριο
ἀναδυόμενες σκιές
παρηγήσεις ἀμυδρῶν ἀναμνήσεων
ποὺ μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν
προϊόντα ὀφθαλμαπάτης.

Ἴδου λοιπὸν ὁ λυρισμός τῆς γραμμῆς
στὶς πιὸ ἀπρόβλεπτες διαδρομές της,
ὁ λυρισμός τοῦ σχήματος σὲ λεῖες ἐπιφάνειες
σὲ αἰχμηρὲς γωνίες.

Ἴδου ἡ ἐποποιΐα τῶν ἀντιστάσεων
ἄχραντος πόνος τῆς ἀφῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 18-8-2000

ΤΟ ΤΟΠΙΟ – ΜΙΑ ΠΑΝΔΗΜΗ ΕΠΙΚΛΗΣΗ

Τοπίο δὲν εἶναι στατική οὐδέτερη ὄψη
τυφλὸ κομμάτι γεωγραφίας
κλασματικῆς.
Εἶναι ἀνεξίθρησκη διάταξη τῶν ὑλικῶν
σὲ χρόνο ἀνύποπτο
ὑπαινισσόμενη ἐπίκληση πάνδημη
γιὰ προσευχὴ πιστῶν καὶ ἀπίστων
σ' ἓνα Θεὸ Πανάγαθο πλεονέκτη
κι ἐν τούτοις προαιωνίως ἀνευδεῆ.

Sydney-Perth 19-8-2000

ΧΩΡΙΣ ΠΥΞΙΔΑ ΚΑΙ ΧΑΡΤΗ

Ἄπ' τῆ στιγμῆ πού ἔκοψες τὸν
ὀμφάλιο λῶρο
ἐγκαταλείποντας ἀσύνειδα τὰ ὑγρά καὶ
τῆ θαλπωρῆ
τοῦ μητρικοῦ σώματος
σοῦ ἔγινε ἡ κίνηση τὸ Ἄλφα καὶ Ὁμέγα
ταυτόσημη δηλαδή μὲ τὴν ἀνάσα
ἀσχέτως ἂν τὴν ὥρα πού κοιμόσουν
εἶχαν οἱ ἄλλοι τὴν αὐταπάτη πῶς ἦσουν
δέσμιος
σ' ἓνα κρεβάτι ἀκίνητο.
Δὲν ἦταν μόνο τ' ὄνειρο πού σ' ἔπαιρνε
ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων
γιὰ νὰ προλάβεις νὰ διατρέξεις
ἀπέραντες ἐκτάσεις
τῆς πάντα ἀγνωστής γῆς τῆς Ἐπαγγελίας·
ἦταν κι ἡ δική σου ἀκόρεστη δίψα
ν' αὐτοσχεδιάζεις συνεχῶς ἐκ νέου
ἓνα ταξίδι ἀλάξευτο
ἦγουν χωρὶς πυξίδα καὶ χάρτη!

Sydney-Perth 19-8-2000

Η ΣΤΙΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΣΤΙΓΜΑΤΑ

... άσυνειδήτως μεταφυσικοί του διαχρονικού.

Κατερίνα Δασκαλάκη

Ἐξιχνιάζοντας τὴ στίξη καὶ τὰ στίγματα
μοιραῖα θὰ βρεθεῖς πολὺ συχνὰ
σὲ ἀδιέξοδη ἀμηχανία.

Ὁ χῶρος ἔχει τὰ δικά του σημεῖα Morse
ποὺ καθὼς ἐμβολίζουν τὸ σῶμα τῆς οὐτοπίας
δὲν ἀρκοῦνται νὰ φωτίσουν τὸν δραπετὴ ἀέρα
σὲ μιὰ στιγμιαία συνεννόηση τοῦ ἐλάχιστου
κι ἀμέσως νὰ σβήσουν ἄδοξα
στεῖρες φωτοβολίδες.

Ἐδῶ τὰ σημεῖα ἀρχιτεκτονοῦν
αἶμα κατακόρυφο
τὰ αἰσθήματα καὶ τὶς ἀναμνήσεις
σὲ σταθερὲς σταυρώνυμες δομές
μὲ συνεχῶς βιαζόμενες Ἀναστάσιμες πύλες.

Perth-Sydney 21-8-2000

ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑ

Ὁ χρόνος εἶναι ξέφρενος χορὸς
καὶ πάει νὰ τρελάνει τὴν ψυχὴ σου.
Σφίξε τὰ δόντια κι ἀγνάντευε τὸν οὐρανὸ
ὥσπου νὰ λυτρωθεῖς ἀπ' τὸ κορμί σου.

Sydney-Brighton Le Sands 26-8-2000

ΤΟ ΚΡΙΣΙΜΟ ΣΗΜΕΙΟ

Πόσες φορές χαμογελάσατε σέ παιδι
καὶ δὲν τὸ ἀνταπέδωσε;
Ἄπο' κεῖ θὰ μετρήσετε τὴν ἡλικία
τῆς ἀπολεσθείσης ἀθωότητας!

Sydney-Brighton Le Sands 27-8-2000

ΔΙΑΒΑΖΩ ΘΑ ΠΕΙ ΔΙΑΒΑΙΝΩ

Διαβάζω σημαίνει ἀρνοῦμαι γιά λίγο
τὴν μοναξιά καὶ τὴν αὐτοτέλεια
τῆς δικῆς μου διάνοιας
στέργοντας ν' ἀκουμπήσω ὑποταγμένος
στὴν κηδεμονία ἑνὸς χεριοῦ ἀόρατου
πού λέει πὼς θέλησε νὰ μὲ στηρίξει.

Διαβάζω σημαίνει ἀσκοῦμαι
σ' ἕναν ἰδιότυπο τρόπο σιωπῆς
πού ἐνῶ καθιστᾷ περιττὴ τὴν παραμικρὴ κίνηση
τῶν χειλέων

συγκεντρώνει σὲ μάτια καὶ νοῦ
τὴν ὑψίστη ἐγρήγορση.

Διαβάζω σημαίνει ἀναγνωρίζω
πὼς βρίσκομαι σὲ δημοκρατικὴ συναλλαγή
μὲ ὅσους ἀγρυπνοῦνε
ἀδιάφορο ἂν εἶναι δικοί μας ἢ ξένοι
ἀρκεῖ νὰ τιμοῦν τὸ προνόμιο τῆς γραφῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 30-8-2000

ΓΙΑΤΙ ΓΡΑΦΟΥΜΕ

Ἄλλοτε γράφαμε
για νὰ διδάξουμε.

Ἄργότερα
για νὰ φανοῦμε.

Σήμερα δυστυχῶς οἱ πιο πολλοὶ
για νὰ μὴν τρελαθοῦμε.

Sydney-Brighton Le Sands 1-9-2000

ΕΝΣΤΙΚΤΟΣ ΦΟΒΟΣ

«Ξαφνικά, απέκτησα κάτι που δέν είχα εξαιτίας του παιδιοῦ. Τόν συντηρητισμό τῶν βημάτων μου.»

Λ. Κανέλλη

Κι αὐτό ἀνήκει στὴ βαθύτερη σοφία
τῆς ζωῆς·
ὄχι μονάχα τὸ νὰ μετρᾷς
ἀλλὰ καὶ νὰ ἐλέγχεις σὲ ρυθμὸ καὶ ταχύτητα
τὸ κάθε βῆμα
ὅπως ἀκριβῶς κάνει τὸ μικρὸ παιδί
ὀδηγημένο ἀπὸ ἔνστικτο φόβο.
Τὸ νὰ ζυγίζεις σεμνὰ τὸ κάθε βῆμα
δέν εἶναι δειλία
δέν εἶναι κἄν δισταγμὸς καὶ ἐπιφύλαξη.
Εἶναι προφύλαξη ποὺ τὴν διδάσκει μυστικά
ὁ φύλαξ Ἄγγελος
καθὼς ἔχει ἀναλάβει σχεδὸν ἐργολαβικά
τὴν φθαρτὴ ζωὴ σου.

Sydney-Redfern 7-9-2000

ΓΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΜΑ

*Εἶναι λοιπὸν ἀλήθεια ὅτι τὸ φῶς συμβαίνει
ν' ἀναπηδᾷ ἀπὸ τὴν ὕστατη ἔνταση τοῦ μαύρου;
Ἐλύτης*

Ἄν δὲν πρόκειται γιὰ σημαία πένθους
    πού τὴν σηκώσαμε αὐτοβούλως
    γιὰ νὰ σεβασθοῦν οἱ εὐήμεροῦντες
                    τὸν δικό μας πόνο,
τὸ μαῦρο εἶναι ὁ θρίαμβος τῆς Ἀβύσσου
    καὶ φυσικὸ νὰ μᾶς ὀδηγεῖ
    στὴν ἔσχατη ἀπό-γνωση.
Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ φῶς ἀστράφτει
                    σὰν τὸ πνεῦμα
ἐλεύθερο σὰν κι ἐκεῖνο κι ὅπου θέλει πνεῖ
δὲν θά 'ταν φῶς νὰ θερμάνει καὶ
                    φωτίσει
ἂν δὲν μεσίτευε τὴν διὰ θλίψεων γνῶση
    ἐνταση-ἀνάταση-ἐκσταση.

Sydney-Brighton Le Sands 9-9-2000

ΔΙΦΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

«Κανένας άνθρωπος δὲν γνωρίζει τί κάνει
οὔτε τί θ' ἀπογίνει.»

Paul Valéry

Μαῦρο πουκάμισο φοροῦσε καὶ περπάταγε
μόνος
τὴν ὥρα πού τὸ δειλινὸ μόλις εἶχε ἀρχίσει
νὰ καταγράφει
τοὺς πρώτους κραδασμοὺς ἀπ' τὸν βηματισμὸ
τῆς ἐπερχόμενης νύχτας.
Πολλοὶ περνοῦσαν μὰ κανεὶς δὲν σταματοῦσε
νὰ διακόψει τὸν ἄλλο
καθὼς ὁ βραδυνὸς περίπατος στὴν παραλία
ἔμοιαζε σὰν Ἀπόδειπνο ἢ Μεσονυχτικὸ
σὲ Μοναστήρι πού 'χε κλείσει μὲ τὴν δύση τοῦ ἡλίου
τὴν μεγάλη Ἐξώπορτα.
Τὸ ἐπιμύθιο ὀγκόλιθος σὰν χρησμός:
Τὸ φῶς θὰ συνεχίσει νὰ πορεύεται ἀθουρύβως.
Ὁ ἄνθρωπος θὰ ὀδεύει σὲ κύμα ἀγνώστου μήκους.
Κανεὶς ἐδῶ δὲν θὰ μάθει ποτὲ νὰ πεῖ
ποῦ ἢ Ἀρχὴ καὶ ποῦ τὸ τέλος.

Sydney-Brighton Le Sands 17-9-2000

ΘΕΜΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ

Τις λέξεις τις ἀγάπησα σὰ θυγατέρες
κι ἄς μὴν τις γέννησα ποτέ.

Ξέροντας πῶς θὰ ζήσουν κι ὕστερα ἀπὸ μένα
ὄφειλα νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν παρθενία τους
ἐνώπιον Ἑθνῶν καὶ Βασιλέων.

Οἱ βιασμένες λέξεις βεβήλωση βαρύτερη
ἀπ' ὁποιοσδήποτε βιασμούς τῶν σωμάτων
κι ἄς πονοῦν ἐκεῖνα περισσότερο.

Τὰ σώματα ἐπὶ τέλους λυώνουν σύντομα στὸ χῶμα,
οἱ λέξεις σέρνονται κι εὐτελίζουν
ζῶντας καὶ νεκροὺς

ἀκόμη κι ἂν τις μαντρώνουν ἐκ τῶν ὑστέρων
στῶν Λεξικῶν τὰ σωφρονιστήρια.

Melbourne-Sydney 8-10-2000

ΟΙ ΑΙΤΙΑΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΨΠΝΙΑΣ

Τοὺς κραδασμοὺς τῶν σωμάτων
τοὺς παφλασμοὺς τῶν κυμάτων
τοὺς ἰριδισμοὺς τῶν χρωμάτων
δὲν τοὺς ἀγνόησε.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν μπόρεσε
νὰ κοιμηθεῖ
μιὰ νύχτα ἤσυχος!

Sydney-Brighton Le Sands 12-10-2000

ΔΙΧΩΣ ΤΥΨΕΙΣ

Τὴν χαρμονὴ τῆς εἰρήνης
τὴν σιγὴ τῆς γαλήνης
τὴν ἡδονὴ τῆς σαγήνης
δὲν τις ἐγνώρισε.
Γι' αὐτὸ τὸν θάνατο τὸν περίμενε
δίχως τύψεις.

Sydney-Brighton Le Sands 12-10-2000

ΣΕ ΚΥΝΗΓΩ

Σὲ κυνηγῶ μέσα στὶς λέξεις
ὅπως μικρὸς κυνηγοῦσα μὲς στὰ σοκάκια
τοὺς σκανταλιάρηδες συμμαθητές.

Σὲ κυνηγῶ πέρ' ἀπ' τὶς λέξεις
στὰ πράσινα φύλλα
στὰ μαδημένα κλαδιά.

Σὲ κυνηγῶ στὴ λιακάδα
πού στεγνώνει τὰ ροῦχα
στὸν ἀέρα πού παρασέρνει σὰν χάρτινα
τὰ μικρὰ πουλιά,
στὴν πρώτη βροχὴ πού ξεγελά
τὰ σαλιγκάρια.

Σὲ κυνηγῶ στ' ἄδεια βλέμματα
τῶν θαμώνων τοῦ Γηροκομείου
στὰ ἀνορθόγραφα ἐπιγράμματα
τῶν τάφων
στὸ ἀνυποχώρητο γρασίδι τῶν ἐρειπίων.

Sydney-Brighton Le Sands 14-10-2000

ΕΡΩΤΗΜΑ

Ἐσὺ ποὺ γνώρισες τὶς πολλαπλές
μαρμαρυγές
στὸ σῶμα τοῦ ἀκτινιδίου
πῶς ἦταν δυνατόν νὰ περιορίσεις τὴν
ἀπουσία
σὲ μιὰ μόνο διάσταση;

Sydney-Brighton Le Sands 23-10-2000

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΤΑΝ

«Ἐδόθη μοι σκόλοψ τῆ σαρκί, ἄγγελος
σατάν, ἵνα μὲ κολαφίζῃ.»

(Β' Κορ. 12,7)

Ποιὸς τὴν ἀντέχει αὐτὴ τὴν διφυΐα;

Κι ὅμως ἐμπλέκεται κάθε λεπτὸ

στὴ ζωὴ σου.

Ἄπ' τὸ δικό σου φιλότιμο θὰ ἐξαρτηθεῖ

πόσο καὶ ποῦ θὰ κλίνει τελικὰ

ἢ πλάστιγγα.

Sydney-Brighton Le Sands 3-11-2000

ΕΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΜΟΥ ΎΦΥΓΑΝ

Ποίηση δὲν εἶναι ὅ,τι πρόλαβα νὰ
καταγράψω,
ἀπείρως ιερώτερα ἐκεῖνα πού μοῦ ἔφυγαν
σὰν τὰ πουλιά.

Περάσανε κάποια στιγμή ἀπ' τὸ βλέμμα μου
κι ὕστερα χάθηκαν στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα
χωρὶς νὰ ξέρω ἂν ποτὲ θὰ ξανάρθουν.

Sydney-Brighton Le Sands 3-11-2000

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

Χέρι άπλωμένο στο κενό του γαλαξίου
δέν είναι μόνο επίκληση προς τόν ούρανό.
Είμαι και πρόκληση στη βάρβαρη οριζόντιο
που μεθυσμένη από βέβηλες συγκυρίες
τόλμησε να σπιλώσει τὸ γαλαξίιο
άμφισβητώντας και τόν ούρανό.

Great Keppel Island 13-11-2000

ΤΟ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟ ΤΩΝ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΩΝ

Ἡ ἀμμουδιά στοιχειωμένη ἀπ' τὰ σώματα
τῶν ἐφήβων
κρατᾶ σιωπὴ συμπαγέστερη κι ἀπὸ τὴν
ὀδύνη τῶν βράχων.

Ἡ συνεχῆς ἐπιστροφή τῶν κυμάτων
ἐπαναλαμβανόμενη ἰκεσία
μήπως καμφθεῖ τελικὰ τὸ ἀνυποχώρητο
τῶν τετελεσμένων.

Great Keppel Island 14-11-2000

Η ΖΩΗ ΣΕ ΑΛΛΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

Πάντα ό 'Απρίλης μέσα στά κλαδιά.

E. Pound

Τò ξερò κλαδί πού οίκτιρήσες
    μές στό πράσινο δάσος
δέν στερήθηκε μόνο τούς χυμούς
    καί τήν χλοερή του έπιδερμίδα.
Βρίσκεται μονίμως έκτεθειμένο
καί στούς άδικούς σχολιασμούς
    αύτῶν πού δέν διδάχτηκαν
μέσ' άπ' τήν παρακμή καί τόν όλεθρο
νά βλέπουν νά 'ρχεται θαυμαστότερη
    ή νέα βλάστηση τῆς ζωῆς
    σέ άλλο επίπεδο.

Great Keppel Island 14-11-2000

ΟΤΑΝ ΤΟ ΣΥΝΝΕΦΟ ΧΑΜΗΛΩΝΕΙ

“Όσο γερνώ δὲν ἔχω ἄλλη ἀντοχή
παρὰ νὰ γκρεμίζω οὐτοπίες
ὥστε νὰ γίνεται καθαρότερος ὁ καθρέφτης
καὶ νὰ μετρῶ ἀνεπηρέαστος
τοῦλάχιστον τὶς δικές μου ρυτίδες.

“Όταν τὸ σύννεφο χαμηλώνει
ξεφορτώνοντας τοῦ ἥλιου τὰ λάφυρα
ἀπ’ τὶς πυρακτωμένες ἐπαφές
μ’ ἐπιδερμίδες ἀπλωμένων ὑδάτων
τότε μονάχα ἐπανέρχονται οἱ διαστάσεις
στὶς ἀρχικὲς ἰσορροπίες
κι ἀνοίγει τίμιος ὁ ὀρίζοντας.

Great Keppel Island 15-11-2000

Ο «ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΣ ΤΡΟΜΟΣ»

Στὸν ἀειθαλῆ φίλο μου Γ. Κουμβακάλη

Σήμερα βλέπεις συχνότερα
χέρια ἡλικιωμένων νὰ τρέμουν
καὶ προσποιεῖσαι πὼς δὲν προσέχεις
ὅταν πιάνουν τὸ ποτήρι
ἢ ὅταν τείνουν τὴν παλάμη γιὰ χαιρετισμό.
"Ὁμως οἱ γενναιότεροι σχολιάζουν
ἀπὸ μόνοι τους
αὐτὴ τὴν ἀπρόβλεπτη ἀτυχία
στὸ πρῶτο ὄργανο ἐπαφῆς μὲ τοὺς ἄλλους
ἄλλοτε διερωτώμενοι ἐκ νέου ὅπως
τὴν πρώτη φορά
ἄλλοτε σχολιάζοντας πὼς ὅλα τώρα
ἔχουν γίνεи πιὸ δύσκολα.
Ἐκεῖ πάντως πού ραγίζει ἡ καρδιά
εἶναι ὅταν ἀγωνίζονται νὰ σὲ πείσουν
πὼς δὲν εἶναι τίποτε σπουδαῖο
ἀφοῦ δὲν πρόκειται γιὰ Parkinson
κι ἡ ἱατρικὴ ὀνομάζει τὴν περίπτωση
«γεροντικὸ τρομό».
Τότε ἀκριβῶς οἱ ἀκόμη πιὸ γενναῖοι
ὑψώνονται ὡς τὸν αὐτοσαρκασμὸ
προαιώνια διέξοδο ἀμηχανίας.

Great Keppel Island 16-11-2000

ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Στάθηκα πάλι μόνος στὴν ἀκρογιαλιά
ἀπλώνοντας τὸ δίχτυ καὶ τῶν πέντε αἰσθήσεων
γιατὶ δὲν ἤθελα νὰ πάω πίσω στὴν ἀνυδρὴ γῆ
μόνο μὲ ψάρια

κι ἄς ἤξερα πῶς στὸ βάθος αὐτὰ

εἶναι πάντα

οἱ πρῶτες λαχτάρεις μας,

ἵνα κατὰ τὸν ἀείμνηστο

Κύρ Νίκο Γαβριήλ Πεντζίκη εἶπω.

Ξεχωρίζοντας λίγα κοχύλια εὐδιάκριτα

μέσ' ἀπὸ ἓνα ἀμέτρητο πλῆθος

γονάτισα ν' ἀκούσω τὸν ἄνεμο

καθὼς περνοῦσε —ψίθυρος τοῦ Αἰωνίου—

τίς μικροσκοπικὲς σήραγγες καὶ γαλαρίες

σὲ κελύφη εὐθραυστου ἀσβεστίου

καὶ τότε ἄρχισε νὰ ξετυλίγεται τὸ Συναξάρι

γιὰ τὰ ρέοντα καὶ τὰ ἐστῶτα

παράλληλα μὲ τὸ σταθερὸ Ἀλληλοῦϊα

φλοισβίζόντων κυμάτων.

Great Keppel Island 18-11-2000

IGNORAMUS

Σφίξε τήν ἄμμο στήν ἀγκαλιά σου
καί τότε μόνο θά νοιώσεις
πόσο στέρεα ἦταν
ὅσα συνέλαβες!

Great Keppel Island 20-11-2000

ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Δέν είναι ανάγκη νά κρατήσετε σημειώσεις
οὕτως ἢ ἄλλως ἢ ζωὴ ἐπαναλαμβάνεται
    μὲ μιὰ ρυθμικὴ κανονικότητα
        ποῦ δέν τὴν βλέπουμε πάντα
γιατὶ ποτὲ δέν ὑπάρχει ἀνάμεσά μας
ἓνας ὀφθαλμὸς οὕτως εἰπεῖν παντεπόπτῃς.
Οἱ ἐπὶ μέρους ὅμως στιγμὲς
εἶναι ὄντως ἀνεπανάληπτες,
καθὼς κι ἡ συμπεριφορὰ τοῦ καθενὸς μας
    μέσα σ' αὐτές.
Σὲ τελικὴ ἀνάλυση οἱ ἴδιες θὰ ἴναι
οἱ μόνες μαρτυρίες ποῦ θὰ βαρύνουν
    γιὰ μιὰ κρίση συνολικὴ καὶ δίκαιη
    εἰκόνα ἀληθῶς προσωπικῆ.

Great Keppel Island 20-11-2000

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΟΝΑΣ

Ἡ πιὸ βαθειὰ κραυγὴ δὲν εἶναι κείνη
    ποὺ ἀκοῦν οἱ πολλοί·
τίς πιὸ μεγάλες ἀλήθειες δὲν τίς γνωρίζει
    ἢ κοινὴ γνώμη.
Στὴν ἔρημο εἶναι συνήθως ποὺ ἀνοίγουν
    οἱ οὐρανοί,
οἱ Μύστες τοῦ Λόγου εὐλογήθησαν μόνοι.

Great Keppel Island 20-11-2000

ΣΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΩΜΑΤΑ

Τί φταίμε ἑμεῖς ἂν μᾶς μαγεύουν
καὶ τ' ἀγκαλιάζουμε;
Τί φταῖν' αὐτὰ ἂν δὲν ἀντέχουν
καὶ σπάζουν;

Sydney-Brighton Le Sands 23-11-2000

ΤΟΥ ΗΘΟΥΣ ΤΟ ΑΣΥΜΠΙΤΩΤΟ

Ἡ κλίμακα στὶς πράξεις μας
Κυρίες καὶ Κύριοι
ἐπηρεάζει μόνο τὸ ἀποτέλεσμα.
Τὸ φρόνημα μετρᾷ τὸ ἴδιο
ἂν κλέψουμε δεκάρα
ἢ ἑκατομμύριο.
Κεῖνος ποὺ καταδέχεται
νὰ κλέψει δεκάρα
πῶς ν' ἀντισταθεῖ στὸ ἑκατομμύριο;

Melbourne 25-11-2000

Η ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ

«Εἶναι ἀδύνατο νὰ πῶ ἀκριβῶς τί ἐννοῶ.»
T. S. Eliot

Δὲν εἶσαι ὁ πρῶτος μήτε ὁ τελευταῖος
ποὺ ναυάγησε καθὼς προσπαθοῦσε
ν' ἀρθρώσει μὲ πληρότητα
τὴν γεύση ἢ τὴν ἀνάμνηση τῶν πεπραγμένων
ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆς.

Δὲν εἶσαι ὁ πρῶτος μήτε ὁ τελευταῖος
ποὺ φώναζες χωρὶς ν' ἀκοῦς τὴν φωνή σου
καθὼς κυλοῦσαν τὰ νερὰ κάτω ἀπ' τὰ
πόδια σου
ἐνῶ συγχρόνως τὰ ἴβλεπες νὰ ἐκβάλλουν
σ' ἀπέραντο ὠκεανό.

Δὲν εἶσαι ὁ πρῶτος μήτε ὁ τελευταῖος
ποὺ πῆγες νὰ κυνηγήσεις τὸν ἄνεμο
καθὼς παράσερνε τὰ σύννεφα πρὸς τὸ
βάθος τοῦ ὀρίζοντα
καὶ νόμιζες πὼς ξερίζωνε τὰ μαλλιά σου.

Sydney-Brighton Le Sands 2-12-2000

ΟΙ ΥΠΟΝΟΜΕΥΤΕΣ

Κείνος πού καταδέχτηκε νὰ ὑπονομεύσει
ἔστω καί μόνο μιὰ φορά
δὲν διέπραξε ἀδίκημα στιγμιαῖο
ἀπ' τὸ ὁποῖο θὰ μπορούσε νὰ ἀπαλλαγεῖ
μὲ εἰλικρινῆ μετάνοια
μὲ ἀνεπιφύλακτη καθαρτήρια ὁμολογία.
Ὁ ὑπόνομος, χῶρος βορβωρῶδης
εἶναι πάντα ἀπρόβλεπτος
κι ἐξελίσσεται σὲ βιότοπο
σχεδὸν αὐτομάτως.

Καὶ κάτι ἀκόμη:

Ὁ ὑπόνομος εἶναι σὰν τὸ «μελάνωμα»,
ἀνάλογος μὲ τὸ βάθος του
εἶναι κι ὁ θάνατος πού ἐγκυμονεῖ.

Sydney-Brighton Le Sands 3-12-2000

ΡΟΥΧΑ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΑ

Τὰ σώματά μας δὲν ἀγάπησαν τὰ ρούχα
ἦταν τὰ ρούχα ποὺ ἀγαπήσανε τὰ σώματά μας
καὶ κόλλησαν ἀπάνω μας
ἀπομίμηση ἐπιδερμίδας μακάβρια.
Ἐπίδειξη ὅτι τὰ ρούχα μᾶς κυνήγησαν
νὰ γίνουν θήκη στὸ κορμί
γάντι στὸ χέρι
περικεφαλαία στὴν κόμη
τὸ ἀπλούστατο γεγονός ὅτι κόβονται
στοῦ καθενὸς μας τὰ μέτρα
κι ἐν συνεχείᾳ πλένονται ἢ σιδερώνονται
σὲ χρόνο ἀνύποπτο
δηλαδή κατὰ βούλησιν
ὄχι κατὰ δεδομένη συνθήκη.

Sydney-Brighton Le Sands 5/9-12-2000

Η ΑΝΤΟΧΗ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

Ἡ μιὰ πλευρά του φωτιζόταν ἀπ' τὸ
φεγγάρι
κι ὅπως τὸ κύμα τὴν ἔλουζε συνεχῶς
ἄστραφτε ὀλόχρυση
σὰν νὰ μὴν εἶχε καμμιά σχέση με
τὴν ἄλλη πλευρά
τὴν βουτηγμένη ἀναπολόγητα στὸ
σκοτάδι.

Ἐν τούτοις ὅλοι ξέραμε πὼς ἡ ἀθέατη
σκοτεινὴ ὄψη
ἦταν τὸ αὐθεντικώτερο κομμάτι
ἀπ' τὸ σῶμα τοῦ βράχου
γιατὶ δὲν συμβιβάσθηκε μετὰ τις θω-
πεῖες τ' οὐρανοῦ
μήτε ὑπέκυψε στοὺς ραντισμοὺς τῶν
κυμάτων.

Sydney-Brighton Le Sands 10-12-2000

ΕΠΙΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΕΙΣ

Κάθε μας λέξη σὲ τελικὴ σύνθεση
θὰ πρέπει νὰ μπορεῖ ν' ἀποδοθεῖ
ὅπως πρῶτα
μὲ μιὰ μονάχα κίνηση
κι ἄς μοιάζει τοῦτο γιὰ τοὺς πολλοὺς
πρωτόγονη παντομίμα.
Πρόβλημα βέβαια θὰ ἴναι κάθε φορά
ποιὸ μέλος τοῦ σώματος θὰ μπορεῖ
νὰ ἐκτελέσει μονολεκτικὰ
τὴν ὁμολογὴ κίνηση
ὥστε κανεὶς νὰ μὴν ἀγνοήσει
περὶ τίνος πρόκειται.
Τὸ μείζον ὅμως πρόβλημα θὰ ἴναι
ὅπωςδῆποτε
ποιὸ μέλος θ' ἀναπληρῶνει ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης
ἀπρόβλεπτους ἀκρωτηριασμοὺς
χρόνιες ἀγκυλώσεις
γιὰ λέξεις ποὺ θὰ ἔχουν χηρεύσει αἰφνιδίως
καὶ θὰ περιφέρονται ἀδέσποτες
ἐνῶ θὰ κρέμονται χέρια περιττὰ
πόδια διὰ παντὸς παροπλισμένα
καὶ πρὸ παντὸς ἓνα βλέμμα
ὁμολογο μετὰ τὸ κενό...

Sydney-Brighton Le Sands 11-12-2000

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Ἐπίσημες οὐτοπίες	9
2. Συνεχές ἀπαρέμφατο	10
3. Τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα	11
4. Ὑπὸ τὴν στέγη περισπωμένης	12
5. Ἡ σκάλα	13
6. Τὰ κουρέλια	14
7. Ἡ γλῶσσα πού ἀπὸ καιρὸ μιλοῦμε	15
8. Ἀθῶες ψευδαισθήσεις	16
9. Ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα	17
10. Τὰ σὺν καὶ πλὴν τοῦ ἀλφαβήτου	18
11. Ἐσχατοὶ ἰσολογισμοί	19
12. Ἱεροσυλίες	20
13. Τὰ ἐρείπια	21
14. Ἀνευλάβειες τοῦ σώματος	22
15. Τὸ χέρι	23
16. Θέματα γενεαλογίας	24
17. Ἄλατι καὶ πιπέρι	25
18. Στὰ ὄρια τοῦ γρίφου	26
19. Εἰκόνες καὶ ἀπεικασματα	27
20. Συμμετρία ἀκτινωτῆ	28
21. Ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι	29
22. Τὰ αἰωνίως ἀπρόβλεπτα	30
23. Μαρία ἡ Αἰγυπτία	31
24. Ἡ ὥρα τῶν ἐσχάτων	32
25. Ave Nova Creatura	33
26. Οἰκολογικὸ καὶ ὄχι μόνο	34
27. Ἐσὺ ὄχι πιά παραμυθάς	35
28. Ἕνα ἀκόμη μυστικὸ	36
29. Προ-μῦθιο	37
30. Δικά μου ἦταν τὰ βήματα	38
31. Τὸ προνόμιο τοῦ χρέους	39

32.	Ὀνειροκρίτης	40
33.	Στὸν Φίλιππο	41
34.	Ἐπαρκῆς ὀλιγάρχεια	42
35.	Τὸ δελφίνι	43
36.	Ἡ πρώτη κίνησις	44
37.	Τὸ ἔμβλημα	45
38.	Ὅλα μιὰ χίμαιρα	46
39.	Ὡσπου νὰ φτάσει ἡ χαραυγὴ	47
40.	Ἡ μπαλλάντα τοῦ δέντρου	48
41.	Τὰ πρόσωπα τῶν παιδιῶν	49
42.	Φοβήθηκα	50
43.	Μεταθανάτια διαθήκη	51
44.	Ὁ μαῦρος καβαλάρης	52
45.	Ἀμφίβολη ἐνημέρωση	53
46.	Σιγῆς λιτανεῖα	54
47.	Ἡ διαφορούμενη μοναξιά	55
48.	Ὁ ἄλλος Παράκλητος	56
49.	Διάλογοι μὲ τοὺς νεκροὺς	57
50.	Κι ὅμως μιλούσαμε	58
51.	Νηπιάζουσα ἰκεσία	59
52.	Ἕνας ἀκόμη ὀρισμὸς	60
53.	Οὐκ ἀφεθήσεται	61
54.	Ἡ μεταμοντέρνα βαρβαρότητα	62
55.	Οἱ περιπέτειες μὲ τὸ φῶς	63
56.	Ἡ μνήμη τῶν πραγμάτων	64
57.	Κοῦρος φασεφόρος	65
58.	Μαῦρο καὶ ἄσπρο	66
59.	Τὰ ἔργα τῆς ἑπταήμερου	67
60.	Τοῦ ὕψους καὶ τοῦ βάθους	68
61.	Τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ	69
62.	Ἡ δομὴ τῶν κρυστάλλων	70
63.	Ἐσχατὴ ὥρα	71
64.	Ἐντὸς πεδίου βολῆς	72

65.	Θεομαχία λανθάνουσα	73
66.	Νοερά στενογραφία	74
67.	Aknowledgments	75
68.	Ἡ «Νέα Τάξη»	76
69.	Ἡ πάλη μετὰ τίς λέξεις	77
70.	Ὁ θάνατος τῶν γιασεμιῶν	78
71.	Δὲν ἀναλαμβάνει εὐθύνες ὁ ἥλιος	79
72.	Τὸ χαμόγελο τῶν πεθαμένων	80
73.	Μνήμη ὀλόσωμη	81
74.	Τὰ μάτια τῶν ζώων	82
75.	Κατὰ μείζονα λόγον	83
76.	Προειδοποίηση	84
77.	Ἔσαι καὶ ἀνυπερθέτως	85
78.	Ἡ φυγὴ τῶν ἐφήβων	86
79.	Τὸ πρῶτο τρισάγιο	87
80.	Τὸ «Nevermore» τοῦ Edgar Alan Poe	88
81.	Ἐκεῖνη ἐπιστρέφει συνεχῶς	89
82.	Στὰ ἐξάμηνα τοῦ Γιώργου Χειμωνᾶ	90
83.	Οἱ δυὸ πηγές	91
84.	Μεροληπτικὴ πορεία	92
85.	Γιὰ τοὺς ἐπίδοξους δολοφόνους	93
86.	Μεταλλασσόμενες συνειδήσεις	94
87.	Οἱ Ἕλληνες	95
88.	Ἄγωνία	96
89.	Αὐτόπτες καὶ αὐτήχοοι	97
90.	Λόγια καὶ χειρονομίες	98
91.	Κρῦο φεγγάρι	99
92.	Ἐποποιῖα τῶν ἀντιστάσεων	100
93.	Τὸ τοπίο – μία πάνδημη ἐπὶ κληση	101
94.	Χωρὶς πυξίδα καὶ χάρτη	102
95.	Ἡ στίξη καὶ τὰ στίγματα	103
96.	Παράγγελμα	104
97.	Τὸ κρίσιμο σημεῖο	105

98.	Διαβάζω θὰ πεί διαβαίνω	106
99.	Γιατί γράφουμε	107
100.	Ἔνστικτος φόβος	108
101.	Γέρας καὶ τίμημα	109
102.	Διφορούμενος χρόνος	110
103.	Θέμα προτεραιότητας	111
104.	Οἱ αἰτιατικὲς τῆς ἀϋπνίας	112
105.	Δίχως τύψεις	113
106.	Σὲ κυνηγῶ	114
107.	Ἐρώτημα	115
108.	Ἄγγελος σατάν	116
109.	Ἐκεῖνα ποῦ μοῦ ἔφυγαν	117
110.	Βραχυγραφίες ταυτότητας	118
111.	Τὸ ἀνυποχώρητο τῶν τετελεσμένων	119
112.	Ἡ ζωὴ σὲ ἄλλο ἐπίπεδο	120
113.	Ὅταν τὸ σύννεφο χαμηλώνει	121
114.	Ὁ «γεροντικὸς τρόμος»	122
115.	Τὸ συναξάρι τῆς θάλασσας	123
116.	Ignoramus	124
117.	Στὰ ἔχνη τῆς εἰκόνας	125
118.	Ἡ εὐλογία τοῦ κατὰ μόνας	126
119.	Σώματα καὶ ἀντισώματα	127
120.	Τοῦ ἥθους τὸ ἀσύμπτωτο	128
121.	Ἡ ἀντιφατικὴ πλευρὰ τοῦ φεγγαριοῦ	129
122.	Οἱ ὑπονομευτές	130
123.	Ροῦχα καὶ σώματα	131
124.	Ἡ ἀντοχὴ τοῦ βράχου	132
125.	Ἐπερχόμενες ἀπλουστεύσεις	133

